

MODELLFLYGNYTT

ORGAN FÖR
SVERIGES
MODELLFLYGFÖRBUND

1

1981

KLUBBNYTT

Gotlands Flygklubb Modellsektionen

Dalhem den 11 augusti 1980.

Här kommer en hälsning från Gotland samt en kopia på vårt nya sektionsmärke. Märket har röstats fram som bästa förslag bland många olika "konstverk" ritade av klubbens medlemmar.

Sektionen har för närvarande 42 medlemmar som sysslar i huvudsak med radiostyrda motor, segel och helikoptermodeller.

Vi har även anlagt ett nytt flygfält ca 8 km söder om Visby.

Medlemmarna har lagt ner ett stort arbete och detta har resulterat i en mycket grön och fin bana. En hel del arbete återstår dock innan allt är till full belåtenhet.

Hälsningar Bertil Klintbom

uppmärksammas

På ett mycket fint sätt har Fritidsnämnden i Sundsvalls kommun uppmärksammat en Modellflygklubbs insatser. Det är MFK Skvadern som vid Fritidsnämndens sista sammanträde för året fick mottaga en utvecklingspremier om 5,000:-

Fritidsnämndens motivering lyder: Föreningens breda satsning på Modellflygklubbens verksamhet bland ungdom.

Pengarna kommer givetvis väl till pass då man planerar en ytterligare satsning bl.a med inomhusflyg.

Tre föreningar fick premier

Extra högtidligt blev det när fritidsnämnden i Sundsvall höll årets sista sammanträde på parkcafeet i Folkets park. I samband med sammanträdet överlämnade man nämligen premier till tre föreningar i kommunen. De tre som fick mottaga årets utvecklingspremie var Kovlands IF, Alnö IF och Modellflygklubben Skvadern.

Nobben fick däremot Alnö Sportfiskeklubb som begärde startbidrag med 4.500 kronor. Anledningen är att det inte

finns något som kallas för startbidrag i kommunens bidragsreglemente.

SÄRSKILT STÖD

Fritidsnämnden godkände också arbetsutskottets förslag till regler för särskilt stöd till politiska ungdomsorganisationer.

Ledamoten Yngve Björklund (c) hade en avvikande mening och deltog ej i beslutet.

— Fritidsnämndens organisationsbidrag — till alla föreningar — har inte kunnat utvecklas i positiv riktning. Att under sådana förhållanden inrätta ett nytt bidrag till en särskild grupp finner jag fel, betonade Björklund.

Alnö IF poängterade i en framställning om bidrag till ny träningsplan och upprustning av byggnader vid Slädsvikens idrottsplats bl.a följande:

— Kravet på en lösning av idrottsplatsfrågan på Alnö har pågått sedan 50-talet. Efter drygt 20 års väntan är situationen oförändrad. Genom den omfattande befolkningstillväxten på Alnö är problemet för idrotten nu större än någonsin.

Fritidsnämnden beslutade också i enlighet med önskemålen att godkänna ett anslag nästa år till idrottsföreningen på 300.000 kronor för att i egen regi bygga ny träningsplan.

LINKONTROLLERAT

vm

Linflyg VM Polen 12-18 Juli 1980

Årets VM i linflyg innebar inte några större svenska framgångar. En 9:e plats i Combat, 17:e plats i stunt, 18:e i teamracing samt en 57:e placering i speed blev svenskarernas bästa placeringar. Nu är ju konkurrensen stenhård i en tävling av det här formatet: totalt 371 deltagare från 30 nationer hade ställt upp.

Vad bjöd då årets VM på? Skulle något nytt dyka upp i fråga om teknologi? Mja, generellt kan sägas att även om utvecklingen stadigt har gått framåt sedan -78, då förra VM:et hölls, så fick man allt leta ordentligt efter tecken på något egentligt nytänkande. I stort sett användes samma grejor i år men prestanda har höjts.

Tävlingsplatsen

Czestochowa (uttalas ung: Tjennstäsjava) är en ganska stor stad om ca 250 000 inv och ligger ung 70 mil söderöver från kusten. Staden är ett akademiskt centrum och VM-deltagarna inkvarterades i den Tekniska Högskolans studenthotell. Själva tävlingsplatsen utgjordes av en stor stadion i utkanten av Czestochowa dit man transporterades per buss.

Forts. sid 4

MODELLFLYGNYTT

MFN är ett organ för Sveriges Modellflygförbund och utsändes till prenumeranter och förbundets samtliga medlemmar. Tidningen utkommer med sex nummer per år, februari, april, juni och september, oktober och december.

REDAKTÖR

Lars-G Olofsson
Box 8044
421 08 V. Frölunda. Tel. 031/49 30 55

FACKREDAKTÖR linflyg:

Ingemar Larsson
Kastanjevägen 23, 46200 Vänersborg.
Telefon 0521/112 10

FACKREDAKTÖR raketflyg:

FACKREDAKTÖR radioflyg:

Mikael Nabrink
Oslovägen 23
452 00 Strömstad. Tel. 0526/10079

FACKREDAKTION friflyg:

Se under rubriken FRIFLYG
inne i tidningen.

FACKREDAKTÖR utbildning:

Carl-Göran Sundstedt
Vindhemsgratan 32.
752 27 Uppsala. Tel. 018/108157

ANNONSER

Lars G. Olofsson
Box 8044
421 08 V. Frölunda Tel. 031/49 30 55

1/1 sida	1325:-
1/2 sida	725:-
1/4 sida	400:-
1/8 sida	250:-

DISTRIBUTION

Förbundsexpeditionen, Sandbergsg. 4
Box 10022, 600 10 Norrköping 10

PRENUMERATION

Pris 40:- kr per år. Per postgiro
51 81 65 - 6, 600 10 Norrköping 10.

LÖSNUMMER

Säljes i mån av tillgång för 7:- kr/st.

Direktanslutning till SMFF 40:- kr/år

Material sändes till fackredaktörerna
eller till förbundsexpeditionen

EFTERTRYCK FÖRBUDES

ÄNTLIGEN.

Kommer det ett ex. av Mfn. Där mycket
är gamla nyheter. Men vad skall man
göra när förbundsstyrelsen drar in nr.
6 p.g.a. pengabrist och andra problem
hopar sig.

Det gjorde också materialet till tid-
ningen. Alltmedan problemen förblev
olösta.

Så ljusnade det och detta nummer blev
till. För att få med lite av varje,
så var jag tvungen att plocka ut det
material som jag ansåg borde med först.
När detta läses är nr.2 i full gång med
resten av materialet. Det skall inte
dröja länge innan 2:an ramlar ner i brev-
lådan.

Sedan hoppas jag att det skall bli ord-
ning på tidningsbiten. Med något så när
fasta utgivningsdatum, rätt vecka åtmin-
ståne, och med kortare pressläggningstid.

Låt 1981 bli ett bra Modellflygnyttår.

Lars-G.

Omslag 1:

Historik bild, Lasse Larsson har fått Hjelmerus-
pokalen för 3:e gången. Han blev först att klara
detta.
Foto: Lars-G

Omslag 2:

Björn Winkler släpper T/R modell, Sven Pontan
vid rodret.
Foto: U Nygren

Inne i själva stadion flögs Combaten på gräsplanen och för de övriga klasserna fann permanenta lin-cirklar strax utanför. Som vanligt, när det rör sig om öststatsarrangemang, fungerade allt förvånansvärt smidigt, även om det var lite svårt att få fram information emellanåt. Språkförbistringen gjorde sig också påmind så fort man ville fråga någonting - få polacker talar andra språk än polska och ryska men man kan utträtta underverk med teckenspråk (två svenskar befann sig efter en stunds handviftande i en civil polsk polisbil på väg till en av stadens lyxkrogar mitt i natten! Dom hade frågat efter vägen till närmaste korvstånd). Den lokala flygklubben: Czestochowa Aeroclub firade i år 60-årsjubileum, vilket även sammanföll med FAI:s 75 år, och dess modellflygsektion har varit aktiv sedan 20-talet.

Speed

Att det skulle flygas fort i årets VM hade man stor anledning att förmoda, förutom det gamla vanliga ryktet att Rossi skulle släppa ut en ny speedmotor så visste man ju att såväl Italienare som Ungrare och Fransmän kunde flyga mycket fort - men hur fort? Förra årets vinnartid låg på 255,5 km/h.

Under träningsdagen noterades tider på över 260 km/h (frankrike och Ungern). Men den stora skräll-en kom under andra tävlingsdagen då Fransmannen Constant dundrade in på 274.809 km/h! Fina flygförhållanden med soligt väder och hög luftfuktighet gjorde denna tid möjlig. Italienarna: Fontana och Ricci hade tidigare under dagen noterat 265,878 resp 264,317 men Constants tid förblev ohotad till tävlingens slut. Vår egen Göran Fällgren från Oxelösund lyckades ej få någon tid noterad under de tre dagarna trots bra grejor och fina förberedelser. När hans Rossi väl gick som den skulle räckte tiden inte till för att få en notering.

Undantagslöst används assymetriska modeller dvs plan med en extrem lång innervinge och endast en yttre stabilisatorhalva. Motorerna är till stor del Rossi Glöd och de flesta använder enbladiga propellerar. Ryktet gör dock gällande att innervingens längd skall komma att maximeras till högst 100 cm (vid VM-82, ungrarna använder sig av ca 170 cm). för den oinitierade kan berättas att den extremt långa vingen kapstar in linorna och ger ett mindre luftmotstånd vilket kan ge 2-3 % högre hastighet.

Stunt

Med 70 anmälda var stunt den största tävlingsklassen. Från Sverige deltog Ove Andersson, Västerås, Åke Nyström från Vallentuna och Alf Eskilsson från Kungsbacka. De svenska förhoppningarna om att lyckas med en medaljplats hade vi väl inte men efter första tävlingsdagen låg Ove på en mycket vacker 8:e plats och därmed en klar chans att kvalificera sig till final.

Emellertid lyckades ett flertal deltagare att förbättra sina resultat under 2:a och 3:e omgången vilket medförde att Ove, som bästa svensk, kom att hamna på en 17:e plats inför finalen (dit endast de 16 bästa går vidare). Toppstriden kom, inte helt oväntat, att ligga mellan Amerikanerna: Bob Hunt, Les McDonald och Bill Werwage samt stuntess såsom Japanen T.Hara, Italiens La Compostella, och Kinas Xiangdong. Just det, Kina deltog för första gången i ett VM vilket var en sensation i sig och lyckades dessutom placera sig mycket bra i såväl Stunt (8:e) som i Combat (33:e) och Speed (36:e). För att vara "nybörjare" hade kineserna dessutom modeller i absolut toppklass i såväl finish såsom prestanda. På bilden ser vi en av de innovationer som förekom: ändspryglar med bärande profil för att på så sätt garantera en god linsträckning. Idén är inte ny men har sällan tillämpats i stunt på detta sätt. Maskinellt använde sig kineserna av dels en egentillverkad ST-46 kopia och dels ordinära ST 46-or. Även en OS 40 FSR fanns med på en modell. Niu Anlin stod för en annan nyhet: han flög sin modell utan handtag! För att få maximal känslighet hade han försett sina linor med ringar i ändarna och dessa ringar trädde han direkt på fingrarna.

Canadensaren Tellier med egen konstruktion, Motor OS 40.
Foto: Ulf Selstam

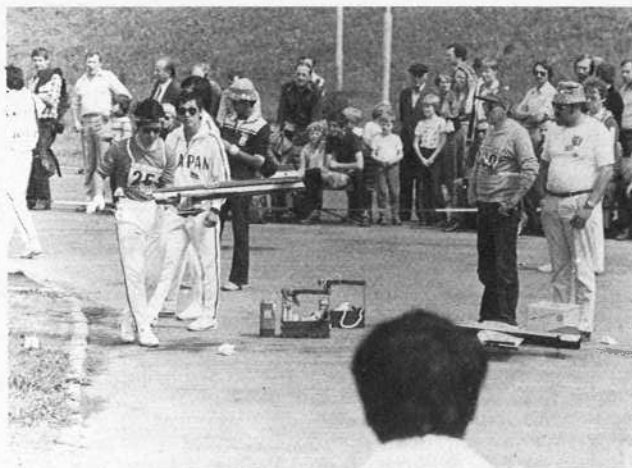
Världsmästare Les Mc Donald ger klartecken före start.
Foto: Ulf Selstam

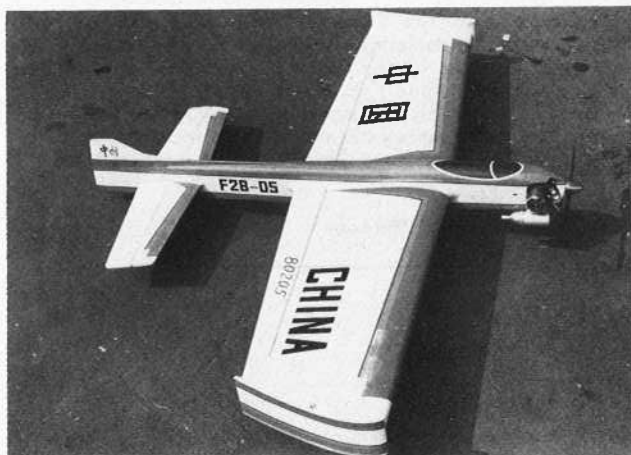
Alf Eskilsson i.v assisteras av Åke Nyström.
Foto: Ulf Selstam

Stilistudie av Japanen Hara. Här liggande 8.
Foto: Ulf Selstam.

Japanen T Hara med sin vackra Typhoon. Alf Eskilsson och Åke Nyström väntar på sin tur.
Foto: Ulf Selstam

Kinesisk stuntmodell. Obs. Dom ovanliga ving-
spetsarna och sidmonterad motor.
Foto: Ulf Selstam

VM 2:an Bob Hunt, USA med Genesis. Obs. Ving-
stallstoppet på yttrevingen.
Foto: Ulf Selstam

Vann gjorde slutligen, inte helt oväntat: Les McDonald, USA med sin berömda modell "Stiletto". Det var förresten med denna modell som han vann VM 1974, Bob Hunt med sin "Genesis" blev ex-champion i år med en andra plats bl.a beroende på poängavdrag för 3 sekunders tidsöverdrag. Årets upplaga av Bobs modell var identisk med förra VM-modellen men motorn var omarbetad. Hans OS 40 FSR hade försetts med ändrad portning och kolven ring av Dykestyp hade i år försetts med en bredare ring för att få en bättre tätning. Man hade haft förhoppningar om att få se Bobs omtalade prop-drive konstruktion men denna är fortfarande under utprovning så premiär lär det kanske inte bli förrän till VM 82 som förråsten kommer att gå här hemma i Sverige.

Den tredje amerikanen: Werwage kom 3:a följd av Compostella, T Hara och Suemoto. Ove Andersson behöll sin 17:e plats och på 53:e och 58:e plats hittar vi Åke Nyström resp Alf Eskilsson. Trenden i stunt har ju de senaste åren gått mot större modeller och motorer och här har svenskarna halkat efter med sina 35-motorförsedda modeller som alltså har svårt att hävda sig under andra än idealiska förhållanden.

Team racing

Totalt 64 lag från 23 nationer var representerade. Från Sverige deltog paren Bengt-Olof Samuelsson/Kjell Axtelius, Ulf Larsson/Hans Andersson samt Anders Appring/Göran Ryllin.

Modellerna har blivit snabbare. Den magiska 4-minutersgränsen/100 varv bryts av allt fler. Förra VM:s bästa tid stod bröderna Metkemeyer för på 3:44,0. I år var samma par nere på 3:29,2 och hade därmed årets snabbaste modell. Tyvärr totalkvaddades deras modell i första semifinalen och slutstriden kom i år att stå mellan Geschwendtner/Mau (DK), Albritton/Perkins (USA) och Smith/Brown (GB).

Team träning för svenska laget.
Foto: Ulf Selstam

Här var favoriterna Albritton/Perkins som tidigare kört på den bästa heattiden av dom tre. Men finalomgången kom att bjuda på dramatik. Vid första omtankningen studsade Perkins plan ur handen vid infångningen och hamnade utom räckhåll med stjärten i vädret. Ett par sekunder senare kom engelsmännens modell in för omtankning men kom så lågt att linorna fångades upp av USA-modellens uppstickande stjärtparti. Endast danskarna kvar i final alltså och dessa kunde i lugn och ro köra de återstående varven utan konkurrens. Segrartiden blev utomordentliga 7:22,6. Segrarmodellen av semideltatyp är ganska ovanliga till utseendet även om alltfler har börjat gå över till denna typ av modell.

En intressant nyhet för i år bjöd ryssarna på med en motor som hade luftintaget placerat i spinnern. Deras heattider blev dock inte över sig - systemet är kanske fortfarande under utprovning. Bäst av Svenskarna lyckades Appring/Rylin som med en heattid på 3:57,0 körde in en 18:plats. Samuelsson/Axtilius (4:24,0 i andra flygningen) hamnade på 43:e och Larsson/Andersson fick en 60:e plats med 6:15,4 i första flygningen.

Svensk Team träning.
Foto: Ulf Selstam

Kjell Axtilius mekar TR.
Foto: Ulf Selstam

Combat

Det brukar ju vara europeisk dominans i combat, men i år saknades många toppnamn såsom Tiernan, Fraisse och Mittler. Medaljerna kom också mycket riktigt att fördelas över hela världen. Den Ryske Doroszenko tog guld före den "Flygande Holländaren" Gysbertsen i en tjugisig final och förlorarmängden vanns av Granderson, USA. Ulf Edslev blev bäste skandinav med en 9:e plats som han förresten kom att dela med vår egen Jörgen Finn som blev bäste svensk.

Håkan Östman, Per Stjärnesund och Jörgen Finn.
Foto: Ulf Selstam

Solarfilmsklädda, Rossi glödmotorförsedda cellplastmodeller av typ Titan och Bumerang dominerade tävlingen. Modellernas vikt översteg sällan 400 g och alltfler gjuter numera sina egna propellrar i glasfiber. Även i combat gjorde Kineserna hedersam debut. Med fantastiskt välbyggda modeller av pappersklädd balsa bet dom förvånandsvårt bra ifrån sig. Bäst lyckades Zhu Yongnian med en 17:e plats.

Ulf Selstam

nm

NM Linflyg 1980

Efter diverse turer fram och tillbaka åkte det svenska laget över till Åbo Airport för att genomföra Nordiska Mästerskapen i linflyg över lördag och söndag den 23-24 augusti.

Det svenska laget bestod av 3 lag i Team-Race, 3 deltagare i combat och tre i stunt, förutom lagledare Hans Andersson och stuntmare Lennart Helje.

Laget anlände till Åbo på lördag morgon med båt via Stockholm och Kapellskär. Vädret var fint med endast en svag något byig vind över Åbo flygplats. Väderutsikterna talade däremot om att vinden skulle tilltaga till uppemot 15 m/s på eftermiddagen, men som väl var fick meteorologerna fel och det goda vädret höll sig.

I Speed var endast Finland representerade genom Jari Valo och Vesa Matilainen. Jari klämde i med goda 243 km/h i första försök vilket räckte till seger före Vesad 238 km/h i andra försöket.

Första dagen flögs två omgångar i Stunt och då låg Ove Andersson på första plats före Åke Nyström, eftersom Finlands starka hopp Lasse Altio blivit diskad i andra omgången på grund av ett hjul som inte ville sitta kvar på modellen. Säg den glädje som varar beständigt, i tredje och sista omgången klämmer finska Lasse i med fina 2855 poäng och vinner före Ove, Kai Karma, Åke Nyström, Kari Järvinen och snabbinkallade Jan Bjernby, före ende danske deltagaren 16-årige Johan Rasmussen, bosatt i Åkersberga.

Team-Race startade efter lunch första dagen. En omgång flögs på lördag, andra omgången och final flögs på söndag. Inga semifinaler flögs då det endast var 6 deltagande lag. Efter första dagen tog Sverige full pott genom Böhlín/Bengtsar 3,48, Gustavsson/Härne 3,54, Samuelsson/Axtilius 3,59. Fina resultat. Sedan följde Pihkanen/Nordlund 4,15, Meder 4,20, och Fagerström/Ekholm 5,54. På söndag lyckades Pihkanen/Nordlund tränga sig före Samuelsson/Axtilius på tiden 3,58.

I finalen vann Böhlín/Bengtsar på 7,46 före Gustavsson/Härne 8,10 och Pihkanen/Nordlund 8,49.

Combattävlingen blev en fullkomlig succé för svenskt vidkommande. Jörgen Finn vann före Per Stjärnesund och Håkan Östman. Den bästa combaten bjöds i semifinalen mellan Jörgen och Håkan, där bägge visade en god internationell standard.

Den finska tävlingsledningen hade lyckats med att inrama tävlingen på ett mycket angenämt sätt med en trevlig bankett på lördag kväll och en välorganiserad tävling över huvudtaget, vilket gör att vi hoppas att NM 1981 i Sverige skall bli en lika sportslig framgång men med ett mer entusiastiskt deltagande från dansk och norsk sida.

Hans Andersson

sm

Svenska mästerskapen i Linkontroll 1980

Stunt

Årets SM i linkontroll hölls i Västerås där Kungl. Västmanlands flygflottilj ställt yta till förfogande. Det tävlades som vanligt i de fyra klasserna: Stunt, Combat, Speed och Teamracing och tävlingarna hölls över två dagar: 9-10 augusti.

Vädret, de två dagarna, kännetecknades av blåst och tidvis regn men var inte oflygbart. Tvärtom så behärskades den, tidvis ganska kraftiga, blåsten väl av deltagarna och incidenterna var få.

Deltagarantalet var en besvikelse - man har ju under ett antal år varit van vid stigande deltagarsiffror - i år kom endast 12 man till start i stunt. Skulle alla komma till SM som är tävlingsaktiva skulle det inte vara orealistiskt att räkna med över 60 man! Namn som Alf Eskilsson, Lars Helmbro, Gunnar Karlsson, Ingolf Jonsson, Willy Blom, mfl saknades t.ex i år.

Att det skulle bli spännande toppstrid i detta SM hade man haft på känn en längre tid då skillnader i flygpoäng mellan de tävlande hela tiden krympt. Årets tätstrid blev verkligen spännande. In i det sista var det osäkert om vem som skulle ta SM-guldet. Ove Andersson verkade inte vara riktigt i toppform och hans flygningar var inte lika övertygande som de brukar vara. Åke Nyström flög i år en Gieseke-Nobler och har legat i hårdträning inför årets VM och att träningen gett resultat märktes väl på Åkes flygningar. Erik Huss har numera en betydligt lugnare flygstil än den man tidigare varit van att se vid tävlingar. Med sin stora och mycket lätta modell av egen konstruktion låg han hela tiden hack i häl efter tätduon Ove/Åke. Efter Oves sista flygning på tävlingens andra dag stod det dock klart att han tappat ledningentill Åke som alltså redan efter två flygningar stod ohotad. Ny svensk mästare således.

Staffan Ekström, Acroflyers med "Genesis".
Foto: Ulf Selstam

En mycket fin prestation utfördes av Vallentunas Johan Rassmussen som sina 16 år till trots mycket snabbt letat sig upp till svensk stunts toppskikt. Med en Sig Akrobat lyckades han ta en fjärdeplats efter två mycket fina flygningar.

Den internationella trenden mot större modeller och större motorer börjar nu även hitta hit till Sverige. Många sk 46-modeller är under bygge och en av de första byggsats-Genesis flögs i den här tävlingen av Staffan Ekström från Acroflyers. Prototypen för denna byggsats är konstruktion. Planet är kanske inte så vackert men flyger lugnt och stabilt och ger ett mycket "rakt" intryck i luften. Klubbkamraten Per Jersling flög också han en ovanlig modell: "Dolphin" som konstruerades av amerikanen Lew McFarland någon gång under 50-talet. Även Dolphin finns i byggsatsversion, tillverkad av Jetco, men det är ytterst sällan man ser dessa byggsatser i dag.

Ove Andersson SM-tvåa i år med sin "Silverbird".
Foto: Ulf Selstam

Som huvudarrangör för årets SM stod Västerås FK, mfs som tillsammans med delarrangörerna i de övriga längrarna fick tävlingen att flyta bra. Den lokala inramningen med militärflygplan i bakgrunden hade dock den nackdelen att intresserade åskådare lyste med sin frånvaro. Tyvärr, får man säga i dessa tider, då svenskt modellflyg i allmänhet och stunt i synnerhet behöver all den PR den kan få men knappast får genom att hålla sig i skymundan.

Ulf Selstam

COMBAT - SM 1980

I stället för ett sedvanligt referat från Combat-SM får heatkorten berätta. 15 deltagare var inte mycket men ialla fall två mer än 1979.

Första omgången:

Heat 1

Jörgen Finn, Väsby vann över Anders Pettersson, Karlstad. 158 mot -10. Jörgen hade heatets enda klipp.

Heat 2

Mats Franke, Karlstad mot Per Stjärnesund, Västervik. 2-0 i klipp till Karlstad och dessutom mer flygtid. Per till förlorarovgången.

Heat 3

Tomas Hermansson, Uddevalla mot Ingemar Larsson, Vänersborg. Ingemar vann med 2-0 i klipp och full flygtid.

Heat 4

I första omgången klipprikaste heat vann Erik Huss, Skara över Bengt-Åke Fällgren, Oxelösund. Slutresultatet blev 3-2 till Erik plus mer flygtid.

Heat 5

Mats Franzén, Karlstad fick stryk av Håkan Östman, Väsby. 1-1 i klipp men mindre flygtid och 150 i straffavdrag gjorde att Mats förlorade.

Heat 6

Dan Johnsson, Vänersborg vann över Mats Beijhem, Väsby med 1-0 i klipp och mer flygtid.

Heat 7

Leif Göransson, Väsby vann över Staffan Hovmark, södertälje med 2-0 i klipp och dessutom mer flygtid.

Heat 8

Blev inget heat eftersom Mikael Olsson, Skara ensam och därmed seedades vidare.

I förloraronsgången skulle nu 3 st sållas bort.

Heat 1

Mats Franzén skärpte till sig och besegrade Mats Beijhem med 1-0 och trots sämre flygtid räckte det till vinst.

Heat 2

Staffan Hovmark lyckades bli diskad så Bengt-Åke gick vidare.

Heat 3

Per Stjärnesund visade också bättre takter nu och förpassade Anders Pettersson ut ur tävlingen med 1-0 i klipp och mer flygtid.

Heat 4

Blev inget heat då Tomas Hermansson var ensam, och han gick vidare.

För att få ner antalet deltagare till åtta skulle det nu köras 4 eliminationsheat.

Heat 1

Leif Göransson mot Tomas Hermansson. Leif vann med 1-0 i klipp och full flygtid.

Heat 2

Dan Jonsson mot Pavel Förberg. Dan han ta ett klipp innan Pavel blev diskad, Vänersborg vidare.

Heat 3

Samma som i heatet innan. Jörgen Finn hann ta ett klipp innan Mats Franzén blev diskad, Väsby vidare.

Heat 4

Erik Huss och Per Stjärnesund drabbade samman. Heatet var jämnt och båda hade två klipp. Flygtiden fick avgöra och på minsta möjliga marginal gick Erik vidare. 6 poäng mer. Vid 5 hade det blivit omflygning.

B-Å Fällgren får sina linor provdragna, Thomas Hermansson, Uddevalla, Kontrollerar.
Foto: Ulf Selstam

Håkan Östman, SM-2:a sätter snurr på sin Rossi glöd.
Foto: Ulf Selstam

Vinnarmodell i combat: Ruter Ess inspirerad balsamodell med Rossi Diesel.
Foto: Ulf Selstam

Combattoppen vid SM, fr.v Jörgen Finn, Håkan Östman, Ingemar Larsson och Dan Jonsson,
Foto Ulf Selstam

1/3 av årets combatlandslag: Jörgen Finn med "Polen-hätt"
Foto: Ulf Selsam

Åtta man kvar att göra upp om fyra semifinalplatser.

Heat 1

Ingemar Larsson mot Leif Göransson. Ingemar hann ta 3 klipp innan Leif blev diskad för anfall innan signal. Vänersborg till semi.

Heat 2

Dan Jonsson mot Bengt-Åke Fällgren. 1-1 i klipp men mer flygtid för Dan. Vänersborg vidare.

SM 1980 Team Racing

Årets SM-tävling i västerås var av s.k blandarrangemang. D.v.s Galax hade ansvaret för klassen Team-Racing.

Vädret under söndagen den 10 augusti var inte direkt av bästa kvalitet. Det fanns både regn och blåst med i ingrediensen. Trots detta hade sju stycken Team-lag anmält sitt intresse för att försöka vinna årets SM-tävling.

Tävlingen skulle inte komma att bli någon av de större kamperna, då det mest var problem och svårigheter hos de flesta lagen.

Samuelsson-Axtelius, Galax hade stora svårigheter att genomföra sina heat, då bägge modellerna fick motorhaverier. Böhlin-Bengtsar, normalt Vänersborgs starka kort, fick dock dagens snabbaste tid 3.46.0. Detta till trots gav dem inte någon finalplats, då de inte förmådde göra tillräckligt bra tid i semifinalen. Slutresultat blev en 4:e plats. Ola Hesselvall och Ronny Carlsson, Solna arbetade hårt och enträget med sina BBFC-motorer. De lyckades göra tider i alla sina försök, men inte tillräckligt bra för final! Bästa tid för deras del blev 4.25.0 i deras andra heat.

Johan Sandström och Per Stjärnesund från Västerås lyckades inte trots hemmabana. Med en lite "trött" modell klarade de som bäst 4.38.2 och en 7:e plats.

Finalen i combaten mellan Ingemar Larsson och Håkan Östman.
Foto: B-Å Fällgren

Heat 3

Jörgen Finn mot Mats Franke. Jörgen vidare på 2-0 i klipp. Väsby vidare alltså.

Heat 4

Erik Huss fick se sig besegrad av Håkan Östman. 1-1 i klipp men mer flygtid för Håkan. Väsby vidare.

Semifinalheat 1

Vänersborg drabbade samman. Dan mot Ingemar. Vänersborg vann och gick till final genom Ingemar. 2-1 i klipp och full flygtid.

Semifinalheat 2

Väsby drabbade samman. Jörgen mot Håkan. 2-2 i klipp men mer flygtid för Håkan fällde utslaget. Väsby till final.

3:e pris

Dan mot Jörgen. Vänersborg mot Väsby. 3-1 i klipp till Jörgen fällde utslaget. Jörgen trea och Dan "Läppen" fyra.

Final

Samma uppsättning som förra året. Vänersborg mot Väsby. Håkan mot Ingemar. Vänersborg vann i år också genom att Ingemar hade 2-1 i klipp och mer flygtid.

Summa sammanlagt: Ett SM i regnets tecken, men trots det trevligt. Lag-SM gick även i år till Vänersborgs Modellklubb före Solna MSK och Väsby MF.

Hilmer

Till final hade slutligen en trio i form av Anders Appring-Göran Ryllin, Vänersborg (4.04.3), Ulf Larsson-Hans Andersson, Galax (4.11.8) och Jan Gustavsson-Ove Kjellberg Solna (4.22.0) kvalificerat sig. Tiderna inom parentes avser deras semifinaltider.

Ove Kjellberg ersatte i denna tävling Gunnar Härne, som hade förhinder. Ove har tidigare mekanikererfarenhet från både TR-int och TR-B. Han skötte sig trots oträning mycket bra.

Axtelius/Samuelssons flygande ving.
Foto: B-Å Fällgren

Tankmätningen övervakas av Anders Appring.
Foto: Ulf Selstam

Finalen såg i början ut att flygas hem av Galax-laget Andersson-Larsson men då de efter halva finalen fick yttervingen avbruten, tappade de rytmen. Ett försök att laga vingen under heatet misslyckades. Vädret var inte det bästa för Hot-Stuff. De blev därför tvungna att bryta, med en tredje plats som följd.

Finalheatet, fr.v Göran Rylin, Jan Gustavsson och Ulf Larsson. I bakgrunden Gösta Bengtson.
Foto: Ulf Selstam

Jan Gustavsson-Ove Kjellberg kämpade tappert sig igenom finalen. Det var lite startproblem i några omtankningar, men annars fungerade det bra. De lyckades dock inte slå sig fram till första plats. Denna togs istället av Anders Appring-Göran Rylin. De flög imål på en sluttid av 8,49,5, vilket var drygt 10 sek bättre än Gustavsson-Kjellbergs 9,02,2.

När tävlingen avslutats och prisutdelning utförts, var det många som var lyckliga för att de äntligen fick åka hem. Vi hoppas att 1981-års SM får lite trevligare väderförhållanden, så att de tävlande och åskådarna i alla fall kan få lite solbränna.

Galax vill i alla fall tacka de som hjälpte till att genomföra tävlingen, Tack också till Västerås FK, MFS, som påtog sig platsarrangemanget.

Reportage
Eva Axtelius Galax

Speedstart för Göran Fällgren, Bengt-Åke Fällgren hjälper till
Foto: Ulf Nygren

Nisse Björks speedutrustning.
Foto: U Selstam

Open 1980

Årets Galax Open hade nu turen att få ett mycket lyckat väderförhållande. När Speed skulle flygas Lördagen den 20 september, var vädret soligt och fint. Speed flögs traditionsenligt med de sk "Kaffepetterreglerna", vilket innebär att alla klasser flygs mot varan. Resultat räknas sedan i förhållande till gällande rekord i resp. klass. Den som då procentuellt uppnår högst hastighet, segrar i tävlingen.

Denna typ av tävling ger då tillfälle för de övriga klasserna förutom FAI-speed. Normalt brukar segraren då heta Ove Kjellberg. Detta därigenom att han flyger B-speed (5 cc) eller C-speed (över 5 cc) och som nu planerat till denna tävling A-speed (1,5 cc). Förr flög han också FAI-speed (2,5 cc) men sedan hans modell havererade på SM i Västerås, har han sagt att han låter denna klass vila tills vidare.

Det skulle tyvärr visa sig, att Oves tävlingsdebut i A-speed fick uppskjutas över denna tävling. Hans nybyggda modell behövde lite justeringsarbete, då den inte provkörts tidigare. Problemet bestod till största delen i bränslematningen till motorn.

När nu Ove ej kunde tävla, skulle kampen avgöras mellan 4 st FAI-flygare. Det medförde också att några svårigheter med resultaträkningen ej skulle förekomma. Det var bara att gå efter erhållen hastighet sinsemellan.

Göran Fällgren, Oxelösunds mfk, var den förste att pröva sin modell. Göran tog ingen tid i sitt första startförsök, utan kontrollerade enbart inställningen. Broder Bengt-Åke, som sköter inställningen, gjorde några justeringar till det andra startförsöket.

Jan Rosengren, Solna Msk använde sig också av denna teknik. Han ville kontrollera sin inställning, för att utnyttja möjligheten att få en säker flygning i andra startförsöket.

Ulf Nygren, Väsby MF kom också till samma situation. I hans fall berodde det på att motorn hade stor svårighet att gå jämnt, han har självsystem, vilket medför att matningen måste fungera utan tryckhjälp från T.ex piptrycket.

Nils Björk, Solna ville inte vara annorlunda. Han provade därför också bara sin inställning. Det visade sig att Nisse hade lite problem med att klara tillräckligt antal varv. Bränslet skall ju räcka så att man dels får upp modellen i fart, samt sedan de två varv som görs med handtaget i pylon innan tidtagning görs på de följande tio flygvarven.

I första omgångens andra startförsök, blev därför nu situationen riktigt bra. Göran flög 230,3 km/tim. Janne nådde däremot inte riktigt 200 km/tim utan stannade på 197,2 km/tim.

Ulf hade tyvärr också i detta försök driftsproblem. Han fick därför ingen tid. Nils Björk klarade sin flygning med ett halvt varv glidflygning, då hans motor stannade utav bränslebrist. Han fick i alla fall samma tid som Göran, dvs 230,9 km/tim.

När andra omgångens första startförsök var avklarat, hade bara Nisse fått tid 229,0 km/tim. De övriga hade av olika skäl inte lyckats. Efter andra startförsöket fick Ulf sin första tid, 211,2 km/tim blev hans resultat.

Göran Fällgren hade problem med sina modeller. Han lyckades inte med någon tid. Janne blev också utan tid i detta försök.

Inför tredje startförsöket var nu situationen denna att Nisse ledde före Göran. Båda hade exakt samma tid, men Nisse ledde på sin andra tid. Göran hade alltså pressen på sig att bättra i sista omgången. Ulf belade här tredjeplatsen före Janne.

Göran Fällgren hade också problem i båda sina startförsök i denna omgång. Han hade därför inte möjlighet att kunna klara Nisse i denna tävling. Janne Rosengren bättrade sitt resultat till andra sidan 200 km-vallen. Slutresultatet för hans del blev därför 204,4 km/tim. Ulf lyckades däremot inte bättra sin tid, utan fick nu 200,4 km/tim. Nisse lyckades nu i denna omgång bättra sitt resultat till 239,3 km/tim. Det berodde till viss del på att han snabbt satte ned handtaget i pylon, så att han precis klarade de varv han behövde under tidtagningen.

Slutresultatet för 1980-års Galax Open, blev att 1979-års vinnare tog segern igen. Nisse har därigenom två raka vinster i pokalen. Andra plats tog Göran Fällgren före Ulf Nygren och Jan Rosengren, 3:a resp 4:a.

För att se om 240 km-gränsen kunde brytas, ville Nisse göra ett försök utom tävlan. Han fick en bra flygning, men hade oturen att hamna på 239,8 km/tim

Som tidigare nämnts, var detta en trevlig tävling i flera avseenden. Den förlöpte smidigt och fint, samt att den visade att vi har en trio som kan flyga 240 km/tim. Vi får hoppas att de positiva resultaten nu på slutet av säsongen inspirerar till arbete under vintern. Det blir därför mycket intressant att se vad vårsäsongen -81 kommer att bjuda på.

Söndagen skulle komma att innehålla Team-Racing och Good-Year. Good-Year hade samlat fyra deltagare. Första heatet innehöll Mats Böhlén som mekaniker. Motståndare var Jörgen Finn, som bytt ut Combat-modellen mot sitt Good-Year bygge, som mekades av Jan "Guffy" Gustavsson.

Mats Modell flög lugnt och stabilt, medan Jörgens var besvärligare. Vid starten efter första omtankningen, hakade troligtvis Lead-ouren i varandra på Jörgens modell. Därigenom blev den omöjlig att flyga. Han kom på så vis att "fånga" in Mats modell, med följd att bägge gick i marken.

Detta medförde att nu till det andra heatet fanns bara de två återstående lagen. Det var Gösta Bengtsson som pilot med Rolf Johansson som mekaniker. Mot sig hade de Johan Sandström som mer tillsammans med Per Stjärnesund. Tävlingsledningen beslöt därför att lämpligast var att låta dessa flyga final direkt, då ett heat var helt utan värde.

Finalen i Good-Year flygs i 200 varv och varje lag måste göra minst 5 st om tankningar under heatet. Johan Sandströms modell hade en 3,5 cc K & B, som visade sig vara snabbast. Den var däremot lite svårstartad. Detta medförde att de tappa tid i onödan.

I stort sätt det omvända förhållandet. Deras modell startade lätt, men farten på motorn var långsam. Motorn var en 2,5 cc ETA av gammal god årgång. Först i mål kom Johans modell på tiden 10,46,4. Lite senare flög Gösta över mållinjen på 13,13,3.

Tredje platsen fick Mats Böhlén. Han hade ju ingen möjlighet att flyga i finalen, då hans modell var sönder. Jörgen Finn blev 4:e man, då han diskades för sin flygning.

Vad gäller Good-Year, så behövs det till denna klass fler lag. Syftet var och är att detta skall vara en inskolning till Team-Racing. Naturligtvis skall man här också bara kunna flyga för att ha roligt. Det vore därför mycket trevligt om t.ex Stunt, Combat och Speed flygare även deltog i Good-Year. I denna klass finns möjligheter för alla att satsa så mycket man vill. Det gäller naturligtvis också rena nybörjare. Vi får hoppas fler bygger Good-Year modeller och tävlar nästa år.

Team-Racing skulle också flygas på söndagen. Vädret var mulet och lite blåsig. Det var trots allt mycket bra flygförhållanden. Glädjande nog så hade också 7 st lag anmält sig till tävlingen. Dessa kom också till start.

Det var också beslutat från arrangörsklubben, att heaten skulle börja med 15 min intervall. Därigenom skulle tävlingen vara av mer bestämd utformning.

Bengt-Olof Samuelsson och Kjell Axtelius, Galax
Nöjda segrare med sin lyckosamma modell.
Foto: Ewa Axtelius

Nelson 15D AAC, försedd med kombinerad tank-
nings- och förgasarsventil. Ventilen är tillverkad
av Theodore Georgiadis, Australien.
Foto: Ewa Axtelius

"Svarta Skräcken", Jan Gustavsson och Gunnar
Härnes pålitliga modell, som deltagit i varje
final detta år. Klarade också detta med inlånad
mekaniker.
Foto: Ewa Axtelius

Per Stjärnesund och Johan Sandström, Västerås.
Låt oss få se ett nybygge nästa år?
Foto: Ewa Axtelius

Glada miner från Galax Hans Andersson och Ulf
Larsson trots tredje plats.
Foto: Ewa Axtelius

Mats Böhlén och Gösta Bengtsar, Vänersborgs
starka lag i team-racing.
Foto: Ewa Axtelius

Det visade sig efteråt fungera bra och tidschemat
följdes mycket väl. Redan i det första heatet, som
innehöll Carlsson-Hesselvall, Solna, Gustavsson-
Härne, Solna och Appring-Rylin, Vänersborg, kom
dagens första personliga rekord, Gustavsson-Härne
hade bra inställning på sin motor, visserligen lite
snål på flygvarv. Tiden blev 3.48.2. Stor glädje
över detta visade lagets pilot.

Anders Appring var däremot lite för snabb i start-
en. Han tjuvstartade innan startsignalen gavs. Där-
igenom erhöll han 5 sek. Straff tillägg. Det innebar
en sluttid på 4.11.0 för Appring-Rylin.

Carlsson-Hesselvall flög sedan imål efter 100 av-
verkade varv på 4.31.6.

Hans Andersson under arbete i en mellanlandning. Modellen har just fångats och skall tankas.
Foto: Ewa Axtilius

Solna MSK:s Ola Hesselvall och Ronny Carlsson, 5:e plats blev resultatet.
Foto: Ewa Axtilius

Heat nr 2 skulle visa sig bli ett händelserikt heat vad gällde misslyckanden. Mats Böhlin var denna dag försedd med en tejpad hand. Han hade vid flyttning utav en TV-apparat skadat två fingrar på höger hand. För att kunna hålla i handtaget, var han därigenom tvungen att tejpa fast det i handen. Tyvärr medförde detta sämre rörelseförmåga. När han skulle stänga av motorn vid första omtankningen, kunde han inte utföra detta tillräckligt väl. Modellen slog istället i asfalten, så landstället slets loss. Gösta Bengtsar fick därför ingen möjlighet till omtankning, utan fick sedan plocka undan deras f.d. 290 g modell för reparation till nästa säsong.

Andersson-Larsson, Galax kunde ej heller fullfölja sitt heat. Deras modell gick in i cirkeln, så det var bara att bryta. Därigenom avbröts heatet automatiskt för Samuelsson-Axtilius, Galax. De verkade annars ha fått ordning på sin flygande vinge. Den gick fort och jämnt under hela tanken. De fick direkt sin omflygning i heat nr 3 tillsammans med Stjärnesund-Sandström, Västerås och Appring-Rylin som sparring.

Det visade sig stämma mycket bra för Samuelsson-Axtilius. Motorn gick jämnt och säkert under hela heatet. Farten höll sig kring 19,5 sek/10 varv och omtankningarna var bra. Resultatet blev ett nytt personligt och dessutom svenskt rekord på 3,37,1.

Stjärnesund-Sandström, Västerås kämpade sig starkt igenom de 100 varven och fick tiden 4,57,2.

Första heatet i andra omgången bjöd inte på något speciellt. Samuelsson-Axtilius flög med sin konventionella reservmodell 3,48,6. Gustavsson-Härne använde sig också av sin reservmodell, som gav 4,05,0. Carlsson-Hesselvall hade motorproblem med sin BBFC. Sluttiden för deras del blev därför bara 5,48,1.

Heat nr 2 var fyllt med problem för Andersson-Larsson. De hade nu ett mycket slitet material. Både plan och motorer måste ses över till nästa säsong. Tiden blev 4,21,4. Bengtsar-Böhlén flög sin reservmodell och fick tiden 4,01,6.

Stjärnesund-Sandström hade driftsproblem och höll därför på i 5 min 23 sek innan de var klara. Det blev därigenom klart att de ej lyckades komma med bland de 6 bästa lagen för att flyga semifinal. Placeringen blev nr 7 tillika sista plats.

Vi får hoppas de hinner bygga en ny och fräschare modell under vinterhalvåret. De har nu så pass mycket rutin att de måste ha lite mer kvalificerad utrustning till sin Nelson-motor.

Det tredje heatet behövde aldrig flygas, då laget Appring-Rylin stod över. Därigenom kunde de båda Sparring-lagen Andersson-Larsson och Samuelsson-Axtilius utgå.

Det första semifinalheatet med Lagen Gustavsson-Härne, Bengtsar-Böhlén och Larsson-Andersson bjöd inte på någon speciell överraskning. Gustavsson-Härne hade lite driftsproblem och kort om varv. Tiden för deras del blev därför 3,55,7. Bengtsar-Böhlén hade satt sin bästa BBF-motor i reservmodellen och flög som vanligt sina 25-varvs-rundor. Med en flygfart på ungefär 19,5 sek/10varv fick de 3,48,2 som sluttid.

Larsson-Andersson var också i detta heat drabbade av motorproblem. Tiden blev därför inte bättre än 4,27,9. I heat nr 2 hade Appring-Rylin nu en bra inställning och tillsammans med bra omstarter kunde de göra sin bästa tid för dagen. 3,55,6 hade tidtagaruret stannat på när de flugit färdigt.

Carlsson-Hesselvall fick också någorlunda bra ordning på sin motor och flög mål efter 4,35,7. Samuelsson-Axtilius hade startproblem med sin reservmodell och slutade på 3,58,4.

Den andra semifinalomgången skulle börja med ett heat bestående av Samuelsson-Axtilius, Gustavsson-Härne och Larsson-Andersson. Samuelsson-Axtilius bedömde att de aldrig skulle kvala in till final med sin reservmodell. Motorn visade tidigare tydliga tecken på att bli slapp och svårstartad. De beslöt därför att välja sin flygande vinge till detta heat. Det visade sig vara ett mycket klokt val. Modellen flög återigen ett perfekt heat. Det var dock lite tid som missades då omstarterna gick på 3-4 slag. Resultatet blev i alla fall återigen nytt personligt- och svenskt rekord med tiden 3,36,4. Därigenom var definitivt en finalplats säkrad.

Gustavsson-Härne lyckades också prestera ett godtagbart heat. De fick för detta 3,54,0. Andersson-Larsson hade även mycket problem i detta heat. De blev tyvärr tvungna att ge opp och kunde därför aldrig fullfölja.

Inför det sista semifinalheatet som bestod av Appring-Rylin, Bengtsar-Böhlén och Carlsson-Hesselvall, var situationen redan klar för de två lagen Samuelsson-Axtilius och Bengtsar-Böhlén. De skulle flyga i finalen. Den troliga striden om den 3:e finalplatsen skulle vara mellan lagen Gustavsson-Härne och Appring-Rylin. Det krävdes att Appring-Rylin klarade tiden 3,54 för en finalplats.

1980 års SM-vinnare i team-racing. Anders Appring och Göran Rylin med sin vinnande modell. Klubben är Vänersborg.
Foto: Ewa Axtilius

Gästmekaniker Ove Kjellberg, hjälpte Jan Gustavsson till andra plats och lagpoäng åt Solna MSK.
Foto: Ewa Axtilius

Det lyckades nu inte utan de fick bara 4,05,5 Bengtsar-Böhlins däremot gjorde sin bästa tid för dagen med 3,47,9. Carlsson-Hesselvall lyckades ej med att fullfölja heatet.

Finalen skulle därför bli en intressant uppgörelse med tre goda lag. Bengtsar-Böhlins flög jämnt och fint. De höll sina 25-varvsrundor i en fart kring 19,5 sek/10 varv. Kampen gentemot Samuelsson-Axtilius var hård. Dessa hade sin flygande vinge som höll samma fart men gjorde 34 varvsrundor.

Gustavsson-Härne hade i finalens första hälft bra funktion på sin modell. Farten var omkring 21 sek. De fick mot slutet av finalen lite motorproblem och slutade därigenom på tredje plats med tiden 9,04,3. Bengtsar-Böhlins hade inte några sådana svårigheter, utan fullföljde sina 200 varv med stor säkerhet. Deras tid 7,56,4 gav dem en andra plats i årets Galax Open. Samuelsson-Axtilius verkade denna dag ha mycket lycka med sin flygande vinge. Deras Nelson-motor skötte sig utmärkt under hela finalen. Den krävde visserligen fler slag vid omtankningarna under de sista 100 varven. Resultatet blev därför nytt svenskt rekord på 7,18,1 för 200 varv. Hade heatets sista 100 varv gått som de första, där tiden var omkring 3,32 skulle rekordet vara av mycket hög kvalitet.

De var i alla fall ett mycket glatt och nöjt Galax-lag, som packade ihop sin modell. Det gäller nu att konservera detta till vårsäsongen. Det blir troligtvis mycket hård konkurrens om de tre platser som finns för EM -81 i Belgien.

Segrare i årets Galax Open var härigenom Samuelsson-Axtilius. Sammanfattningsvis kan man konstatera att det blev en mycket trevlig avslutning på denna säsong. Det är bara att hoppas det arbetas flitigt bland linflygare under vinterhalvåret. Med tanke på att 1982 års VM går i Oxelösund, så behöver vi höja vår standard. Det är ju mycket trevligare att göra ett gott intryck inför en hemmapublik.

Galax vill också tacka alla deltagare för en mycket disciplinerad tävling, där alla följde givna regler mycket bra.

Reportage Ewa Axtilius

Oxelöpokalen 1980 13-14/9

!! Nytt deltagarrekord i årets upplaga av Oxelöpokalen !!

Håller linflyget på att öka popularitet igen? Låt oss hoppas det. En indikation var ju Oxelöpokalen med 65 anmälda i sex klasser.

Stunt

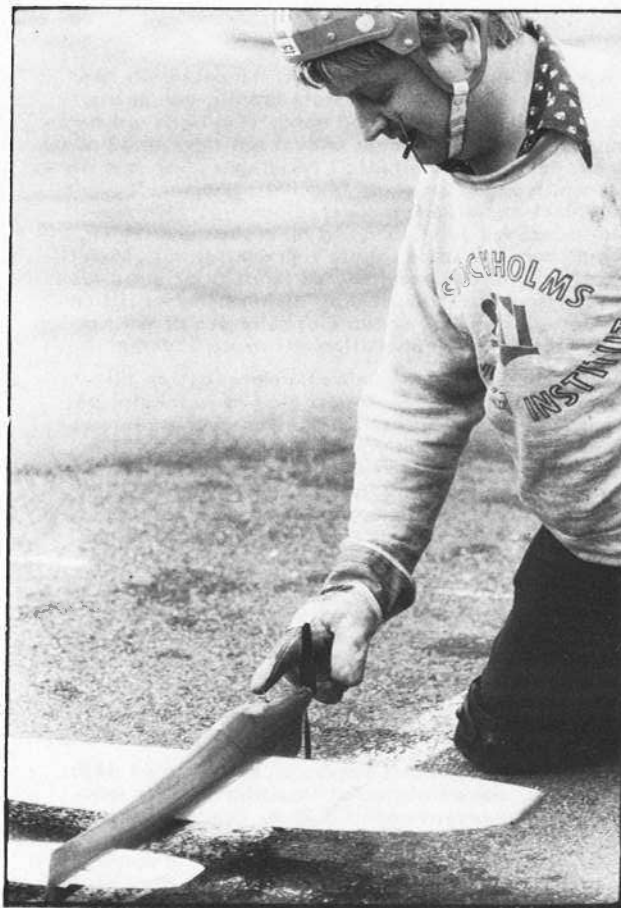
Standarden på den svenska stuntsen ökar från år till år, och mycket beror på ökad juniorsatsning. I storstuntsen drog Ove det längsta strået i kamp med framförallt Åke Nyström men det skilde bara 23 poäng till slut. Plats 3 och 4 var en uppgörelse mellan Erik Huss och Jan Bjernby, där Huss med sin rutin tog 3:e platsen med 28 poängs marginal. Plats 5 och 6 blev också det en kamp, då mellan Mikael Olsson och Johan Rasmussen (med den för dagen tystaste modellen) där Skara-Olsson vann med futtiga 16 poäng. Plats 7 och 8 blev en klubbkamp mellan Sven Pontán och stjärnskottet för året Johan Åhling. Johan ledde efter två omgångar men blev väl lite nervös inför sista flygningen och Svenne kunde gå förbi med 112 poäng.

I semistunt blev det strid mellan Ingemar Larsson och Mikael Borg från Handen. Den förstnämnde vann förutom på sin egen flygning också på att Magnus inte kunde utföra sin extra manöver. Vinstmarginalen blev 4 poäng.

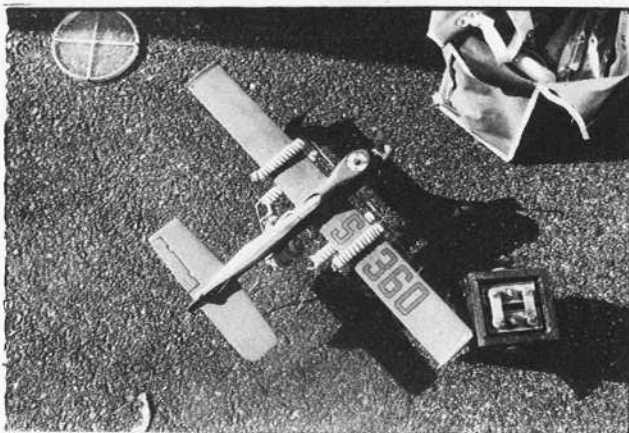
Combat

Hela eliten på plats så det var bäddat för strid. Jobbigast hade El Läppo från Vänersborg som fick kämpa sig igenom alla heat inklusive förlorargång och omflygning och till slut även final mot Per Stjärnesund. Läppen vann och fick därmed sin andra inteckning i bucklan. Tävlingsens högsta poäng hade Håkan Östman i heatet mot Ingemar Larsson. 460 poäng, 200 sekunder i luften och tre klipp mot Ingemars 200 luftsekunder och 2 klipp.

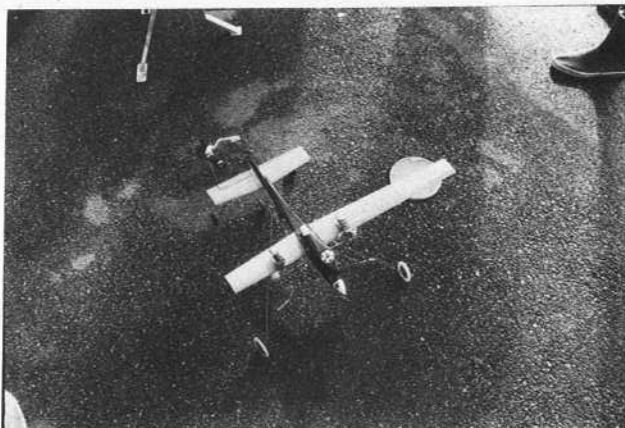
I Combat-Open var det sex kämpar tre från Vänersborg, bla titelförsvararen Gösta Bengtsar. Tre nya välkomna ansikten dök från Blekinge och i sin första tävling blev de trea, fyra och femma. El Läppo kom sist och i en sprakande final möttes Vänersborg. Dvs Gösta fick se sig slagen av Ingemar.

Ronny Carlsson med TR-kärnan.
Foto: U Nygren

Jan Rosengrens Speedmodell,
Foto: U Nygren

Ove Kjellbergs Miniplpe försedda C-speed
(KB 6,5 cc)
Foto: U Nygren

Team Vänersborg vann 5 av 7 klasser vid Oxelö-
pokalen -80.
Foto: U Nygren

Speed

Här hade vi kämpat med att sätta upp ett skyddsnät vilket kommer att bli permanent från 1981. För dagen blev fartåkandet en kamp mellan Göran Fällgren och Ove Kjellberg, där Göran vann med 0,65 poäng. Trea blev Jan Rosengren och övriga hade bara problem för dagen.

PS I skrivande stund kom en rapport från DM i Stockholm. Det börjar tydligen funka för Nisse Björck och Uffe Nygren i speed; 247 resp 243 km/h.

I ett försöksrace hade Nisse fått 251 km/h, DS Team-Race

Personliga rekord för Samuelsson/Axtelius med 3,45,1 och för Carlsson/Hesselwall med 4,13,7. En incident mellan Olsson/Hovmark och U Larsson/Samuelsson (krock och markänning) gjorde att motorn på Larssons modell hoppade iväg och Lars Olsson fick den på knät. Det gjorde ont en-

ligt initierade källor. Vann gjorde Vänersborgs-laget Böhlin/Bengtsar. Icke helt okända eller hur? Good-Year såg ett par nya ansikten. Ett gick till och med och vann, Jan Bjernby inbiten (fd ?) stuntflygare från Kungsbacka. Trea blev Vänersborgsdebutanterna (Good-Year) Lappen och Hilmer.

Ett tack till Modellprodukter och Fregus Hobby för priserna, tack till funktionärerna för hjälpen och till de tävlande för en trevlig tävling. Välkomna till nästa års tävling då vi även hoppas på utländskt deltagande.

Tävlingsledningen OMFK

HÖGT DELTAGANDE I ÅRETS VÄNERSBORGS- POKAL

Den traditionella hösttävlingen "Vänersborgspokalen" utgjorde, för många, en perfekt avslutning på årets stunttävlingssäsong. (Visserligen kör Aero-klubben i Göteborg den sista tävlingen i Oktober men denna blir troligtvis av mer lokal karaktär pga det sena datumet.)

22 man stort blev startfältet vilket kunde glädjas åt soligt, lugnt väder och allt som hör till en tävling av det här slaget. Som bekant lades årets "Pokal" över två dagar där grenarna stunt och semistunt kördes på lördagen och combat på söndagen. Om combat kan du läsa på annan plats här i tidningen.

Det har blivit mycket tufft i stunttoppen nu. 7 man kom att ligga på mellan 3728 och 3026 poäng och anmärkningsvärt är att kometjunioren Johan Rassmussen från Vallentuna MFK flög förbi såväl Erik Huss och Jan Bjernby som andra mycket rutinerade stuntflygare, för att hamna på en tredjeplats efter 1:an Åke Nyström och 2:an Ove Andersson. Johan flög i semistuntklassen förra året - tala om utveckling!

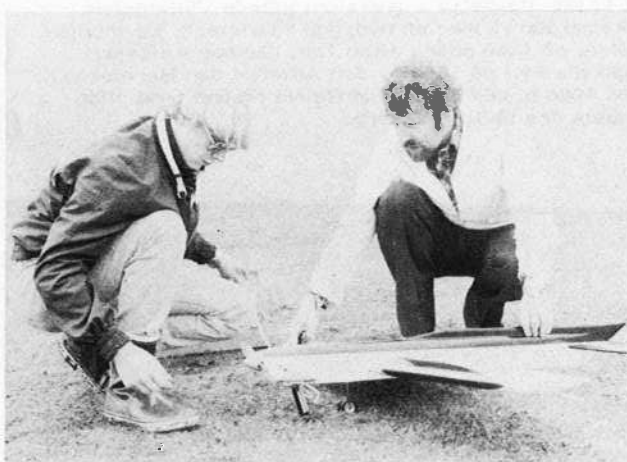
Fin tävlingsdebut i semistunt gjorde Vallentunas Raimo Barck med en nybyggd "Twister". En tredjeplats på 1020 poäng efter 1:an Gunnar Karlsson (Skara FK) på 1253 p. och AKMG:s Jan Berntsson på 1080 p. bör kanske ge Raimo blodad tand inför nästa års tävlingssäsong.

En stilsjudle av segraren: Åke Nyström.

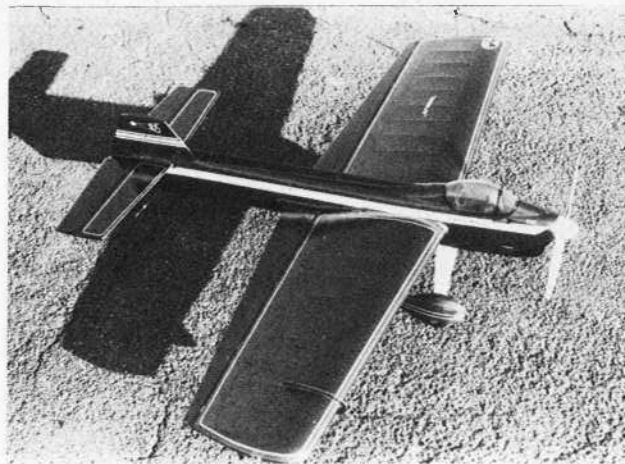
Johan R-sonpå väg ut till start.

Johan Rassmussen iv assisteras av Åke Nysiröm båda från Vallentuna MFK. Obs landstället, Plåbiten under motorn är en bränsleslangsklämma som avlägsnas omedelbart före start.

Det är trevligt att kunna konstatera att urvalet av modeller börjar breddas alltmer. Förutom Noblers och Nobler-modifieringar av, mer eller mindre långgående natur såg man några lite mer ovanliga konstruktioner. Johan Rassmussen flög tex en hybrid med Stilettovinge och Genesiskropp och hade försett denna välflygande korsning med en OS 40 med konventionell spolning. Dessutom var modellen, (kan man kalla den för en "Genetto"?) försedd med ett annorlunda landställ i det att landställsbenet som satt i kroppen var försett med endast ett hjul. Avsikten med detta arrangemang är att dels minska luftmotståndet och förhindra turbulens under vingen, dels att hålla nere vikten - Johan säger sig spara ca 80 gram på ideen.

Nyligen hemkomme och innehavaren av Världsmästartiteln i RC-skala: Lars Helmbro från Trollhättan är ju, som bekant även duktig i stunt vilket han demonstrerade med sin mycket gamla och väder-

Ulf Selstams "Grelber" (=variant på Gieseke-Nobler) Obs Vortexskenan på yttervingen.

Ingolf Jonsson från Kungsbacka MFK med sin noshjulsförsedda Gieseke-Nobler.

bitna Ares-modifiering. Den relativt låga placeringen får till stor del skyllas på gammal ringrost - Lasse har endast flygitt ett par gånger under de senaste åren.

Ulf Selstam kom till tävlingen med ny modell och knappt inkörd motor vilket gav honom problem med motorinställningen. En tävling är ju som bekant knappast den rätta platsen att flyga in sig på en ny modell. Planet är en långtgående modifiering av Gieseke-Nobler där endast själva vingen har behållits. Vi lär få se mer av denna modell lunder nästa års tävlingssäsong.

Som vanligt gav Aviators Modellflygere från Aalborg i Danmark en internationell touch åt tävlingen. En grupp på 5 man med klubbordf, Leif Mortensen i spetsen deltog med skiftande framgångar i såväl semi- som storstunt. Nytt namn i det danska laget var Jan Ovesen som tävlingsdebuterade i Sverige i semistuntklassen med en Banshee.

Ulf Selstam, AKMG

Combat

I ett underbart söndagsväder hade bara 10 man mött upp för att kämpa om Vänersborgspokalen. 7 dieselflygare och tre sådana där. Deltagandet var av "lokal" kraktår då bara Karlstad, Skara, Uddevalla och Vänersborg var representerade. Tävling blev det och ovanligt många fina heat. Första omgången bästa heat stod "gubbarna" Pelle Gefang och Erik Huss för. Pelle gick segrande ut ur striden med 400 poäng mot Eriks 324. Ån har dom inte tacklat av! Uddevallakillarna Stefan och Thomas börjar bli mer och mer varma i rocken och kan bli riktigt farliga om något år. Denna gången uteblev dock topplaceringarna. Till semifinal kom tre dieslar och en glödare, Ingemar expedierade glödaren och gick till final där han fick möta förra årets vinnare Mikael Olsson Skara. Mikael flög underbart i finalen och vann med 5-1 i klipp och tog också sin andra inteckning. Enligt statuten så måste man vinna tre gånger för att få behålla pokalen så inför nästa års tävling blir det spännande. Erik Huss och Mikael Olsson har två inteckningar medan Anders Leimalm, Ingemar Larsson, Toni Schmidinger, Dan Jonsson och Kenneth Persson har var sin.

I Combat-Open var det sex deltagare där årets nykomlingar från Blekinge, Ingvar Abrahamsson och Christian Johansson fick mötas i finalen, en final som inte blev någon final då allt krånglade för Ingvar och Christian vann lekande lätt.

Tävlingen var också lite av ett jubileum då Vänersborgs Modellklubb fyller 10 år i år. Detta till ära hade Lakes Hobby skänkt ett fint första pris i Combat, nämligen en 24 tums propeller med grannlåt. (Vilken Combatmotor passar den till?) Även Saab hade varit vänliga att skänka ett par fina priser och det tackar vi för. Välkomna tillbaka nästa år allihop och mer därtill.

Hilmer

SOLSTAPOKALEN

Combat

I ett i det närmaste perfekt flygväder (vindstilla, molnigt men ändå varmt) samlades 16 stycken av landers combatflygare för att försöka ta hem det uppsatta vandringspriset "Solstapokalen". Efter att ha varit förra årets största nationella tävling med 17 deltagare kunde vi känna oss nöjda med deltagarantalet (16 stycken) även i år.

Att i detalj gå igenom samtliga heat som kördes skulle nog bara bli en tröttsam upprepning så det som kommer nedan blir bara bitar ur de mest intressanta flygningarna.

Första heatet skulle ha stått mellan KMFK:s Anders Pettersson och Leif Göransson från Väsby MF. Anders hade dock över huvud taget inte kommit till tävlingsplatsen när heatet skulle köras i gång varvid Leif G gick vidare på W.O.

Efter 2 relativt händelselösa heat var det dags för Mats Franzén KMFK att flyga mot Jörgen Finn Väsby MF. Efter en bra början med ett lika i klipp tog det dock slut på det roliga för Mats F mekaningen fungerade nämligen uruselt och modellerna han knappt komma upp i luften förrän motorerna återigen stannade och modellen på nytt tog mark igen. Med 4 min flygtid gick Jörgen Finn vidare.

I ett heat strax efter flög Erik Huss Skara LFK mot Ingemar Larsson, Vänersborgs MFK detta var avgjort en av dagens mest spännande flygningar eftersom både två nästan till fulländning behärska de konsten att flyga med små, ytterst manövrerbara kärror. Ingemar vann till sist med något mer flygtid (1-1 i klipp).

I förlorarmogången mötte Mats F, Karlstad Erik Huss. Erik vann dock ganska enkelt med 2-1 i klipp och mera flygtid, därmed var det slutfluket för Mats del den här tävlingen.

Näste man från KMFK var Anders Pettersson som skulle möta Bengt-Åke Fällgren Oxelösund MFK. B-Å vann med 2-0 i klipp och därmed fanns inte längre möjligheten att Karlstad skulle ta hem sitt eget vandringspris.

Efter förlorarmogången flögs eliminationsmogång för att antalet deltagare skulle anpassas så att tävlingen mynnar ut i semifinaler och final med jämt deltagarantal.

Sedan var det dags för 1/4-final, då återstod endast gamla kända namn i combat, nämligen Jörgen Finn som skulle flyga mot Leif Göransson, Ingemar Larsson mot Björn Regnström, Erik Huss mot Håkan Östman och Per Stjärnesund mot Dan Jonsson. Jörgen Finn hade inga större problem med att slå Leif Göransson och lika problemfritt gick det för Ingemar Larsson. Håkan Östman fick däremot ett svettigt heat mot Erik Huss där det till sist hängde på några sekunders flygtid om vilken som skulle vinna eller förlora. Efter detta dramatiska heat kom ett betydligt lugnare där Per Stjärnesund besegrade Dan Jonsson med 2-0 i klipp.

Semifinalerna stod alltså mellan Per Stjärnesund som skulle möta Håkan Östman och Ingemar Larsson som skulle flyga mot Jörgen Finn. Håkan lyckade vinna över Per med mer flygtid medan Jörgen Finn slog Ingemar Larsson med 3-1 i klipp. Finalen mellan Håkan Östman och Jörgen Finn blev som finaler oftast blir, en ganska urvattnad historia där till sist Håkan vann på flygtid, (inga klipp i heatet) och stod därmed som segrare och erövrade vandringspriset.

BL

Stunt

I år var det alltså dags för KMFK att anordna tävlingar i stunt och semistunt. Till start kom sex semistuntare och lika många storstuntare, däribland svenske mästaren själv, Västeråsaren Ove Andersson. Klubbens färger försvarades i stunt, av Mats Franzén och i semi av Göran Aronsson. Låt oss börja med semistunten. Denna blev en uppgörelse mellan Göran och Göteborgaren Claes Jansson. Göran visade dock att han under de 15 år som modellflyget legat nere hos honom inte har glömt hur man handskas med en linkärna. Med tre snygga flygningar satte han Claes på plats och tog sålunda hem vandringspokalen till Karlstad (!). I stuntsen gick det inte lika bra för KMFK. Att Mats Franzén skulle kunna aspirera på en topplacering var inte att tänka på eftersom Ove Andersson och Åke Nyström ju står i en klass för sig, och Jan Bjernby är en lite väl hård nöt att knäcka. Det blev alltså att försöka rikta in sig på en fjärde plats. Satsningen räckte dock inte till utan Mats slutade sist, 19 snöpliga poäng, från Vallentunas Johan Rassmussen. Segern gick som väntat till Ove som ju varit helt outstanding de senaste 15 åren.

Stunt

- 1 Ove Andersson
- 2 Åke Nyström
- 3 Jan Bjernby

Semistunt

- 1 Göran Aronsson
- 2 Claes Jansson
- 3 Jan Bernisson

Domare var Lars-Åke Andersson från Göteborg, och Mats Franke. Poängräkningen sköttes av Jesper Brandt.

zF

Väst kustträffen 1980

För tredje året i rad kom Kungsbackaklubbens "Väst kustträff" att bli en fullträff. Totalt 17 man mötte upp för att tävla i de båda lunklasserna: F2B och semistunt.

Liksom tidigare år var vädret i det närmaste perfekt. En svag vind och en aningen beslöjad sol kan nu sägas vara typiskt västkustträffsväder.

F2B

De 11 deltagarna i stora klassen var, i år mycket jämna i sina tävlingsprestationer. Visserligen står OVE ANDERSSON, ALF ESKILSSON och ÅKE NYSTRÖM i en liten klass för sig själva men inte långt efter i poäng kommer CONNY ÅQVIST, ULF SELSTAM, JAN BJERNBY mfl. Ett ganska stort mellanskikt håller alltså på att växa fram i svensk stunt vilket kommer att ge mycket stor bredd inom den här grenen i framtiden om trenden håller i sig.

Även kvaliteten på deltagarnas modeller siger hela tiden. INGOLF JONSSONS "Gieseke-Nobler", JAN BJERNBYS "Miss Kell" och ALF ESKILSSONS egenkonstruktion på Ares-Bas: ARIA förtjänade väl den uppmärksamhet de fick kunder dagen. Ytfinishen på dessa modeller skvallrar om många timmars arbete samt tillgång på billackerare i klubben. Dessa konstverk till modeller får oss vanliga "penselstrykare" att ställa våra modeller lite avsidet.

Semistunt

Från att tidigare ha varit den "stora" klassen inom stunt håller nu semistuntklassen på att tunnas ut. Man saknar nya förmågor att fylla ut luckorna efter de som tagit steget över till storstunten och det förefaller som om nyrekryteringen inte har varit vad man önskat.

Årets FREGUS-TROFÉER vardera bestående av en 22" Zingerpropeller snyggt monterad på platta erövrades av OVE ANDERSSON (han har nu två st) i stora klassen samt CLAES JANSSON, Kungsbacka i semistunt. Flygstandaren inom klassen var betydligt sämre än väntat men träningsmöjligheterna har ju inte varit de allra bästa under denna blöta vår. Denna tävlings mest avancerade semistundtdeltagare -tekniskt sett- var, utan tvekan, Malmögrabben ERLING LINNÉ. Hans markutrustning trotsar allt vad man hittills har sett i den här vägen. Den hjulförsedda boxen innehåller allt, inklusive Glow-driver och elstarter. Erling flög, förresten, tävlingens enda "riktiga" semistuntmodell, dvs ett mindre plan avsett för 2,5-3,5 motorer här i skepnad av Ove Anderssonkonstruerade Thunderbird och försedd med en Fox 19 motor.

Vi som var med, hoppas att denna Väst kustträff kommer att följas av nya Väst kustträffar även i fortsättningen. På något sätt börjar det bli tradition att flyga in våren i Kungsbacka.

Ulf Selstam

DM Linkkontroll 1980

Kördes lördagen 3/10 i "Gropen" Vendelsömalmskolan. Arrangörer var även i år Handens MFK. Samtliga FAI-klasser kördes och en tacksam tanke ägnas åt alla som hjälpte till så att tävlingarna kunde genomföras på en dag.

Team-racing kördes av fyra lag. Tyvärr får ej team Böhlén-Bengtsar och Ryhlin-Appring deltaga i DM, då de tävlar under bekvämlighetsflagg (Vänersborg). Utnagningsheaten kördes i 2-lagsheat. Samuelsson-Axtelius imponerade med sin flygande vinge som flyger bra och framför allt fort, ända tills balsatanken sprack i finalen. Den vanns av Ronny Karlsson som för dagen hade "Guffy" som pilot.

När team-racing ligan packat ihop för säsongen fortsatte speed-flygarna på samma bana (som för närvarande är den enda i Stockholmstrakten med fäste för pylon). Där vann relativt färiska Ulf Nygren med ca 250 km/tim tätt följd av Nils Björk som tydligen går mot en ny karriär i speedcirkeln. Jag vågar påstå att detta var den resultatmässigt bästa speed-tävlingen som körts någonsin i Sverige.

Samtidigt kördes stunt på den här för avsedda gräsbanan. Där försvarade Åke Nyström sitt tidigare DM, men Johan Rasmusen närmar sig alltmer. Bland de tio startande fanns många nya namn. Detta lovar gott för framtiden för stunts inom distriktet, eftersom de flesta är ganska unga och tränar regelbundet. Deltog gjorde även en och annan senior som kanske flyger stunt hellre än bra, men huvudsaken är att man har roligt och kommer ut och träffar likasinnade.

Dagens övningar avslutades med combat. Heat 1. Östman-Borg 4-2 i klipp. Borg hade svårt att fredda sig med en trött Fuji mot Östmans vändbara kärna och pigga Rossi. Lite kamp blev det när Borg släppte upp reservkärnan som drevs av Cox Conquest, men då var det redan för sent.

Heat 2 Göransson-Winkler 1-1 i klipp. Vinst för Winkler med mer tid i luften med en gammal Super Tigre som faktiskt hänger med Rossi riktigt bra. Heat 3 Göransson-Borg. Vinst för Borg med 0-1 i klipp och mer tid i luften, som detta heat flög Cox redan från starten. Heat 4 (Final) Östman-Winkler. Vinst för Östman på mer tid i luften, efter lika antal klipp. Välförtjänt vinst för Håkan och inga hade väl väntat sig annat.

Björn Winkler

Handen Open 1980

Handen MFK avhöll den 6-7/9-1980 en öppen klubb-tävling som hade samlat många linkontrollflygare från Stockholmstrakten. På lördagen flögs speed och stunt. Söndagen ägnades åt team-int och Good-Year.

Speed. Händer det något? Ja, det är frågan, för inte var det så värst mycket utom med ett undantag Jan Rosengren flög säkert som vanligt men tyvärr för långsamt. Hastigheter under 200 km/tim är inte mycket att komma med, när man utomlands flyger nästan 100 km/tim fortare. Nisse Björk hade otur på denna tävling. Kärnan lättade för snabbt från vaggan, och kvaddade därmed propellrar. Nisse föredrog därför att studera vaggor och kom fram till, att till nästa tävling blir det en vagga med den gamla beprövade rättfälsprincipen. Sven Pontan hade plockat fram sin B-speed för att försöka göra hyfsade tider, men motorn ville inte gå in på pipan. Kanske lite mer utprovning och flygning skulle göra underverk.

Speed-tävlingen var dock inte bara besviken. Ulf Nygren, som efter provflygning och intrimming, klämdde till med 15,44 och motorn bara ökade ju längre den gick. Tider ner mot 14,50 är inga utopi för Uffe inom en snar framtid. I de övriga försöken blev tiderna lite sämre, 15,55 resp. 15,94. Det är dock inte ofta man i svensk speed får uppleva att en tävlande har 3 tider under 16,0 på samma tävling. Att sista tiden blev lite sämre kan mycket väl bero på vädret som fördunklade tillvaron med åska, dravis och Niagarafall och tillslut förvandlade banan till Lake Vendelsömalms.

Samtidigt som speedflygarna lekte på sin gård höll de vackra stuntflygarna på med sina övningar på gräsplanen. Bäst på övning var inte oväntat Åke Nyström som vann med över 500 poängs marginal till nästa man. Där var striden desto hårdare. Johan Rasmussen kom tvåa med 3199 p, 3:a kom Sven Pontan med 2975 p (mycket rutin, lite träning?) En hedervärd sista plats belade Johan Åhling med 2808 p. Han imponerade med fina flygningar (mycket övning, lite rutin?) De andra gossarna (herrarna) i stuntsirkeln får se upp. Får han bara klar sin Stiletto så...

Semistunt var en intern fight mellan Handens semi-stuntåkare. Där imponerade mest Magnus Borg på de eminenta domarna som gav honom första priset, en Noblerbyggsats, så nu kan han inte skylla på att han inte har någon kärna att flyga storstunt med. Tvåa kom Lars Falge och trea Niklas Enquist som båda valde bort överliggande och liggande 8. Tack vare ett tankfel belade L-E Renström sista platsen. Men med lite mer övning och rutin skulle dessa gossar kanske bli ett hot mot de etablerade stuntåkarna.

Eminenta domare: Johnny Coucher (semi och stor-stunt)

Mikael Höög (storstunt)

Åke Nyström (semistunt)

Tidigt i gryningen nästföljande dag sammanträffade en samling ungdomar som i vanliga fall ägnar sig åt team-racing, men som i denna underbara morgon ägnade sig åt att borsta bort den tidigare omskrivna "Lake Vendelsöholm". Så småningom dök även

solen ner i "Gropen" och små flygande maskiner började snurra i luften till av hälsovårdsnämnden utsända spioners stora lycka och grannars stora fasa. Dock lyckade spionerna ej registrera störande buller i sina apparater. De tyckte att frekvensen var felvald från vår sida. Tävlade gjorde man ävenledes med resultat enligt bifogade lista. Good-yearklassen har begåvats med ett nytt ansikte vars efternamn är Jansson (förnamn okänt för red.) Ansiktet hade även övriga erforderliga kroppsdelar för att lyckosamt lotsa en Good-Yearmodell i mål som vinnare trots att Mats Böhlins mekade. Som vanligt hade Handens MFK skrapat ihop fina priser av vilka somliga hade skänkts av den ypperliga butiken "Roffes modellflyg" som ligger i hörnet Frejgatan-Upplandsgatan i Stockholm.

Pennan styrdes av:
Leif Karlsson, Mikael Höög
Björn Winkler

Räkan Cup 80.07.26

Det var en mycket nervös undertecknad som, i egen-skap av klubbordförande, hälsade de tävlande välkomna. De ytliga nerverna kom sig av att det var första tävlingen som klubben -KMFK- arrangerade och samtliga funktionärer saknade tävlingsrutin. Tävlingen kom dock att flyta väldigt fint och utan större problem.

Det var 17 anmälda men två lämnade återbud, så var vi bara 15. Sju tävlande i Stunt (int), och åtta i Semi.

Tävlingsmorgonen grydde ljus och blid, med nästan ingen vind alls. Två omgångar kunde genomföras i nästan stiltje, och stekande sol. Men sedan kom östanvinden - turbulent och byig - och gjorde tredje omgången svårflygen. Då nästan samtliga deltagare var gamla erfarna tävlingsflygare, kunde vi genomföra tre hela tävlingsomgångar. Det mycket disciplinerade uppförandet från de tävlandes sida gjorde att 45 tävlingsflygningar kunde genomföras på 6½ h.

Hur det gick? Jo, i stora klassen tog Alf Eskilsson täten, redan i från början, med Erick Huss och de övriga på tryggt avstånd bakom sig. Erick Huss var förövrigt den ende som skiljde sig ifrån mängden i det att han flög en stor modell -större än normalt- utrustad med en mycket tyst och mjukt gående Enya 40X. De övriga, i denna klass, flög med konventionella Nobler modifieringar och OS el. Fox 35-or.

I semi vann Claes Jansson (Han liksom Alf E tävlar för Kungsbacka MFK) så honom får vi fortsättningsvis se tävlande i den stora klassen. Ifrån Uddevalla MFK kom tre, i tävlingssammanhang, nya grabbar och flög sig till hedrande placeringar. Hoppas att ni fortsätter att tävla, ni är välkomna.

Välkommen åter, efter ett par års uppehåll säger vi till Gunnar Carlsson (Skara MFK). Han flög sig till en hedersam 3:e plats med sin Erick Huss inspirerade modell = I cockpit var en hel bondgård inhyst, alltifrån vildsvin till ankor gick och betade inne i förarcabin.

Pressen kom

Lokaltidningarna -Bohuslänningen och Lysekils-posten- kom och gjorde stora reportage. De enda som svek trots annonsering, var publiken. Detta berodde förmodligen på det goda vädret - badplatserna lockade mer än en stekhet fotbollsplan.

På kvällen hade vi ordnat ett samkväm med korvgrillning och båtutflykt i skärgården.

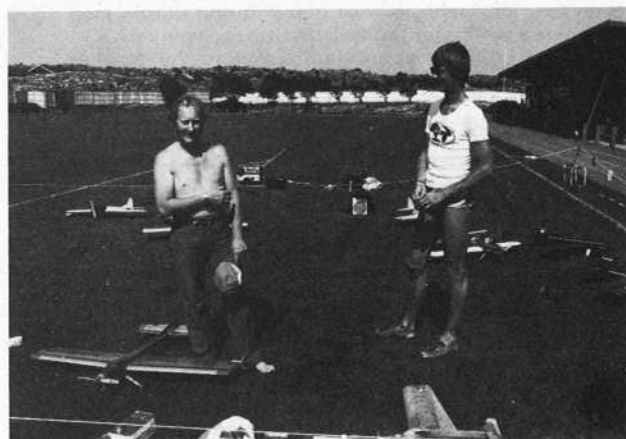
Vi återkommer med en tävling nästa år. Välkomna!

Conny Åquist /ordf.
Blomsterg 5
456 00 Kungshamn
Tel: 0523/31 64 6

Domarparet L-Å Andersson och R Laake, till vilka vi riktar ett stort tack, kom ifrån Göteborg resp Vänersborg.

Sten Erik Hahne och Ulf Efraimsson från arrangörsklubben diskuterar med domaren Raymond Lake, Vänersborg.

Ulf Selstam och Karl-Erik Börjesson

Ingemar Larsson och Gunnar Karlsson

Linflyg i Östergötland

För 10-15 år sedan fanns det i Östergötland och framförallt i Linköping åtskilliga aktiva och framgångsrika linflygare. Av någon anledning försvann tyvärr sedan, om inte intresset, så åtminstone aktiviteten, och f.n finns i länet inte någon verksam tävlingsflygare även om vi vet att många har grejor kvar hemma i garderoberna. För att pejla intresset och eventuellt blåsa liv i den avsmnade linflygningen föreslog länsdistriktet ÖM att Gamen i Norrköping skulle kalla till linflygmeeting.

Så skedde också lördagen den 4 oktober i fantastiskt höstväder, som gjort för modellflyg. Från Oxelöndund hade bröderna Fällgren & Co vänligheten att komma till Norrköping och visa Combat och Stunt. I brist på asfalt fick Team och Speedmodellerna stanna på marken.

Hur var det då med andra deltagare? Ja förutom några Gamflygare inskränkte sig tyvärr andra tillresta att agera publik men vi hoppas att frön såddes till aktivering. Bland andra syntes Bengt Martinell som vi kanske snart får se i cirkeln igen.

J Bagge

Bo Hallgren brukar ju snurra på annat sätt än med linplan, men han kan faktiskt även det. Det fanns visserligen de som trodde att han inte skulle kunna slå upprätt ens den 1/125 dels sekund som behövdes för ett foto, men det gick. Modellen (lånad) var tom hel efteråt!

F3A nm

NM F3A

22-24 augusti 1980

Nordiska mästerskapen i F3A som hölls i Vandel, Danmark blev en stor framgång för det svenska laget. Benny Kjellgren vann, för 6:e året i följd, före Kenneth Holm och Sture Persson. 4:e man i laget Leif Johansson slutade 10:a.

Sverige, Danmark, Norge och Finland deltog med sammanlagt 19 startande i tävlingen, som hölls i ett mycket blåsigt och ostadigt väder. Av de planerade 4 omgångarna kunde inte den sista flygas beroende på tidsbristen som uppkom på grund av det dåliga vädret.

4:e platsen togs av nyblivne danske mästaren Per Andreassen, som verkar vara uppåtgående och kanske kan hota den svenska trion redan nästa år. Bäste norrman blev Ernst Totland som belade 5:e platsen. Bäste finländare kom på 14:e plats, Esa Eirola stod för den bedriften. Juniorklassen vanns av Nils-Øystein Bossum, Norge med en 8:e plats totalt. Sverige deltog tyvärr inte med någon junior. Lagtävlingen vanns av Sverige före Danmark på 2:a plats, Norge på 3:e och Finland på 4:e plats. I domarkollegiet representerades Sverige av Christer Larsson och som lagledare fungerade undertecknad.

Ingemar Gustafsson

sm

KONSTFLYG SM 1980

Årets SM tävling i konstflyg, F3A avhölls den 9 och 10 augusti.

Plats: MFK LINKÖPINGSESKADERNS RC-fält intill Sjögesta.

Väderlek: Lördagen bjöd på rikligt med regnskurar och kyla, vad vi i LEN brukar kalla LEN-väder, som tyvärr ofta inställer sig vid våra evenemang.

Starten fick uppskjutas några timmar beroende på för låg målnbas och flera avbrott i tävlingen fick göras beroende på kraftiga regnskurar och lågt släpande moln.

Söndagen bjöd på hyggligt väder, rena drömmen jämfört med lördagens. Solen bröt igenom ett flertal gånger och vinden var måttlig.

16 deltagare från Varberg i söder till Piteå i norr infann sig till årets SM tävling.

Linköpingspubliken svek inte trots det tidvis hemska vädret. Uppskattningsvis besöktes tävlingen av tusentalet åskådare, jämnt fördelade mellan lördagen och söndagen.

Nog om förutsättningarna och över till själva tävlingen. Tävlingen kördes i fyra omgångar med två per dag, tre bästa omgångarna räknades.

Redan efter första omgången kunde man ana att striden om SM-tecknet skulle stå mellan fjolårets segrare Benny Kjellgren Tidaholm och Sture Persson Jönköping.

Efter 1:a omgången låg Benny 58 p före Sture. Under andra flygningen hämtade Sture in på ledningen genom att vinna omgången. Sammanlagda resultat efter första dagen gav Benny en knapp ledning med 55 p. Ny dag och nya satsningar. Benny satsade och lyckades bäst, drog därmed ifrån övriga fältet med 69 p och uppnådde en sammanlagd ledning med svårintagliga 124 p. Sista omgången förändrade inte ställningen i toppen.

Kenneth Holm Varberg höll sin tredje position genom hela tävlingen. På platserna under Kenneth uppstod lite omkastningar då och då, mest beroende på att Kjell Dalsheim och Jan-Åke Nilsson tidvis hade problem med motorerna. Några manövrer tappades på grund av motorstopp. Slutresultatet framgår av resultatlistan.

Flygverksamheten avslutades med en uppgörelse mellan Kenneth och Benny om vems maskin som var snabbast. Båda startade upp och vi fick beskåda en elegant uppvisning där båda maskinerna, sida vid sida, utförde ett flertal F3A manövrer. Det var otroligt imponerande att bland annat få se det dubbel-tecknade M-et med 1/4 rollar som bildades då två modeller sida vid sida utför manövern samtidigt.

Uppgörelsen mellan Kenneth och Benny slutade oavgjort. Vi får väl se om nästa års tävlingar kan fälla utslag.

Benny avslutade årets SM genom att i ensamt majestät visa upp en verkligt lång kniveggsflygning följt av en rollande cirkel.

Prisutdelningen, som följde direkt efter sammanräkningen, ombesörjdes av Bengt Nilsson från Linköpings Fritidsnämnd.

Sveriges snyggaste F3A modell (enligt publikomröstningen) blev Jan-Åke Nilssons "Morning Star". Den finnes att beskåda i Linköpingseskadern. Dessutom flög modellen upp på 5:e plats.

Jan Sjölander, Josef Toth och de långväga deltagarna från Piteå, Conny Ulvestaf och Leif Wiklund i depån bland alla Curarear.

De tre främsta i tävlingen fick var sin SM plaketten kring halsen, inspirerat av sommarens OS tävlingar. Utöver plaketter och pokaler fick varje deltagare dra en lott på ett pris ur den stora prissamlingen. Värde på prisbordet var uppskattningsvis 4.000 kr och bestod av modellmaterial, kameror, böcker mm. Priserna hade i förväg delats upp i högar med i huvudsak samma värde i varje. Avsikten med detta förfarande var att alla deltagarna skulle få chans till priser av samma värde oberoende av hur de placerade sig i tävlingen.

Tekniskt sett fungerade utrustningar och flygplan mycket bra trots den tidvis höga "fuktigheten" som rådde under lördagen. Enda allvarliga missödet drabbade en av våra långväga gäster från Piteå. Höjdroderservot låstes i ändläge vid starten. Turen var med i olyckan och en fullständig looping medförde att skadorna inskränkte sig till i huvudsak söndertrasade landställ och knäckt vinge. Reservmaskinen kom snabbt fram till nästa start.

Sveriges bästa modellflygare i F3A 1980, fr.v Kenneth Holm, Benny Kjellgren och Sture Persson.

Vid stora tävlingar som SM är det eliten inom RC sporten som visar sig. Vi inom LEN ville ta tillfället i akt och försöka kartlägga vad det är för människor som ställer upp och vilka utrustningar som användes. För ändamålet lät vi en liten enkät cirkulera bland deltagarna.

Den typiske RC flygaren är ca 30 år, sysslar med tekn. arbete, flugit RC i ca 10 år, flyger en balsa Curare med en 10 cc Webra försedd med pipa. Styranläggningen är kanske en Microprop.

Den helt dominerande modellen var CURARE, 10 av de 16 modellerna hade sitt ursprung i CURARE. Bennys maskin var en modifierad CURARE med inbyggd pipa. Modellernas vikt i medeltal var ca 3,8 kg.

Alla motorer fränsett en var 10 cc med pipa, 11 st Webra, 4 Rossi och en OS 25 FSR

RC anläggningarna fördelade sig på följande sätt:

- 6 Microprop
- 5 Pro Line
- 3 Simprop
- 1 Sanwa
- 1 Royal Omega

Avslutningsvis måste vi ägna en tacksamhetens tanke åt de funktionärer som möjliggjort tävlingens genomförande.

Främst måste vi framföra ett tack till tävlingskommittén under Jan Eklöws ledning. Kommittén har genom intensivt arbete lyckats att skrapa ihop priser, få till stånd ett programhäfte, finna dommare och övriga funktionärer bland mycket annat som krävs inför en tävling.

Ett tack till våra trägna dommare som stod ut med regn och kyla.

För Linköpingseskadern
Bertil Nipdal

ric segel

nm

NORDISK MÄSTERSKAP I RC-segelflyg 1980.

Efter att tre gånger ha bytt tidpunkt för årets NM, bestämde sig norrmännen till slut för den 15-17 augusti. Tävlingen skulle gå på Storefjell i närheten av Gol omkring 25 mil norr om Oslo.

Vårt lag i hang och termik hade nästan samma utseende som året förut, enda nya namnet var Bengt Johansson från Ludvika. Tore Gustavsson var med redan 1976 i Norge, han är vår bäste och jämnaste termikflygare, med en fantastisk förmåga att kunna utnyttja även den svagaste termik. Mats Lind var också med förra året liksom junioren Mikael Gustavsson. Magnus Johansson, är bara 11 år han var med för första gången men säkert inte den sista.

Efter att på skilda vägar ha tagit sig till Gol träffades vi alla på Glomsruds höjdfjällsseter på torsdagskvällen. Det var ett nybyggt lägenhetshotell med hög standard på rummen och god mat. Vi inkvarterades fyra i varje lägenhet. Norsk aeroklubb har träffat avtal med hotellet om särskilt pris för modellflygare, och detta avtal får vi svenskar också utnyttja. Platsen är särskilt lämpad för en klubbgruppreja för hangflygare.

Fredag morgon är det strålande sol och det verkar vara lungt, men uppe på fjället blåser det 7-8 M/sek får vi veta. Tävlingsledningen beslutar därför att första dagen skall ägnas åt hangflygning. Efter frukost och lagledarkonferens beger vi oss till hanget, först i bil ett par kilometer, därefter till fots en halv timmas vandring släpandes på plan och flygboxar.

Upp på fjälltoppen som inte var någon topp utan en plåt mötte oss en underbar utsikt över ett stor-slaget fjällandskap. När vi kom fram till kanten får vi se ett fantastiskt hang, minst hundra meter högt avslutat med en lodrät klippa. Det såg verkligen bra ut. Provflygningarna visade att det skulle komma att gå fort.

Banan som vi skulle flyga var 100 m lång och den skulle flygas 20 gånger. Solen sken och det blåste omkring 9 m/sek rakt in mot hanget. Det var verkligen idealiska förhållanden, vilket snart skulle visa sig. Redan i första omgången visade det sig att det skulle komma att gå fort, ner mot 100 sek på 20 sträckor, tillsammans 2000 m.

Magnus Johansson koncentrerar sig inför landningen.
Foto: T Blomdahl

Jan Carlsson gör en sista koll innan start.
Foto: T Blomdahl

Även Gillette går att laga med tape. Anders Rättzen och Lars Strannegård.
Foto: T Blomdahl

Framför Resultattavlan.
Foto: T Blomdahl

Landningsförhållandena verkade vara bra men det visade sig att de i verkligheten var svårbemästrade. Kraftiga nersvep vid inflygningen och en hel del förnådiska stenblock, som stack upp i gräset på landningsplatsen. Åtskilliga av de tävlande fick sina plan mer eller mindre förstörda vid landning. Av svenskarna var det väl Mats Johansson som råkade värst illa ut, han fick två flygningar spolerade, och därmed hela tävlingen, på grund av skador som planet fått vid landningen. Ottar Stensbøl tillhörde också dem som kvaddat vid landning och därför inte lyckades så bra som de kanske gjort annars. En och annan termikblåsa kom in över hanget och då ökade flyghastigheten markant, men de drev i allmänhet snabbt förbi. I andra omgången flög Jan på 95,7 sek i en perfekt flygning, han lyckades vid ytterligare två flygningar komma under 100 sek. John lyckades i tredje

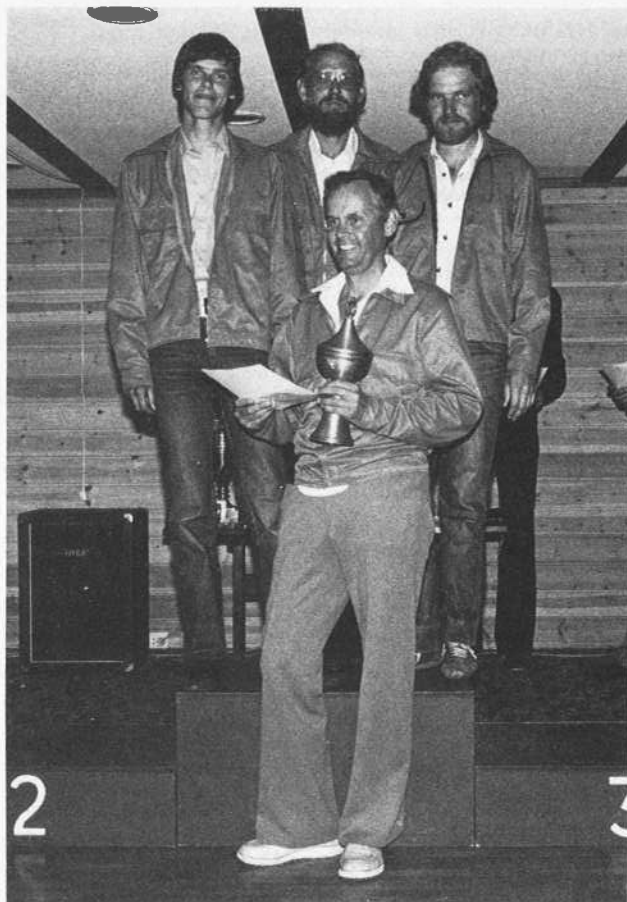
Senior och juniorlaget i hang på fjällkanten, Fr.v Anders Rälltzen, Mats Johansson, Jan Carlsson, John Knudsen, Peter Blomdahl, Lennart Johansson och Lars Sirannegård.
Foto: T Blomdahl

Vid Hangkanten på Avennhøjden
Foto: T Blomdahl

omgången vad ingen lyckats med tidigare, han flög 2000 m inklusive 19 svängar på den helt fantastiska tiden 91 sek. Det blir en medelhastighet på 80 km/tim och en fart på "rakorna" som måste ha legat omkring 120 km/tim. Det var bara Jan och John som lyckades flyga under 100 sek och jag tror att det var deras och övriga lagdeltagares träningsflit som gav utdelning.

Funktionärsstaben med Hallingdahls RC-klubbs fruar i sekretariatet skötte allt perfekt, och tävlingens sju omgångar avverkades i raskt takt. Inför sista omgången blev det mycket spännande eftersom Björn Krogh från Danmark flugit mycket bra mot slutet av tävlingen. Det blev till slut bara 6 poäng som skiljde Jan och Björn åt. Mera spännande kunde det knappast ha varit. Hur otroligt jämnt det var vidas av att det på en sammanlagd flygtid av ca 12 min bara skiljde 4 sek mellan Jan och Björn.

Hanglaget på segerpallen för andra året i rad, Fr.v Anders Rälltzen, John Knudsen, Jan Carlsson och lagledare Lars Sirannegård.
Foto: T Blomdahl

Termiklaget vid prisutdelningen, Fr.v Lars Sirannegård, Mats Lind, Bengt Johansson och Tore Gustavsson.
Foto: T Blomdahl

John flög en något modifierad Sagitta, de övriga flög sina egna konstruktioner Jan "Shark" med vanlig stubbe och fena denna gången. Anders, Peter och Mats flög "Gilett" vilken de flugit och utvecklat under flera år.

Det sammanlagda resultatet var inte klart när vi vandrade ner från fjället men vi hade en känsla av att det kanske skulle gå vägen.

På lördag morgon var det strålande väder, perfekt för F3B-N delen av detta Nordiska mästerskap. Efter frukost begav vi oss iväg till startplatsen som låg ca en mil från hotellet.

Fältet låg i kanten av ett stort myrområde med en svag sluttning bakom oss. Tyvärr var fältet inte större än att det precis rymde hastighetsbanan på längden. Hur det skulle gått om vindriktningen varit annorlunda kan jag inte förstå. För att få upp modellerna var vi tvungna att springa i jorden på

ett nysått fält intill gräsfältet. Att det var tungt att springa där, fick Lennart och John känna på, ty det var de som sprang upp de flesta modellerna. Vid några tillfällen använde vi danskarnas elvinsch.

Redan i första omgången flög Peter Frank och Nils Hassing från Danmark under 33 sek. på hastigheten och sedan nästan fullt i termiken. För oss gick det också bra i termiken men inte lika bra i hastighetsmomentet. Efter första omgången ledde alltså danskarna, men i andra omgången tog Nils Hassing i för hårt med vinschen och knäckte vingen på sin modell och så var dagen förstörd för honom för hans reservmodell gick inte lika bra.

Tore Gustavsson flög väldigt säkert som vanligt och var den av svenskarna som flög jämnast.

Efter 3½ omgång avslutade vi lördagens flygningar och återvände till hotellet där en härlig middag väntade. På kvällen underhöll folkdansare från Hallingdal, varefter vi dansade och hade trevligt tillsammans.

Söndag morgon regnade det när vi körde till fältet och det var inte alls så god stämning som under lördagen. Danskarna och vi svenskar ville inte flyga på grund av risken för radiostörningar på grund av fukt i radioutrustningen. Finnar och norr-

män och tävlingsledningen ville däremot fortsätta i regnet och så blev det. Att vi sedan hade sådan fantastisk tur att regnet slutade lagom till start, och vi kunde genomföra återstoden av tävlingen under helt rättvisa förhållanden, kan vi bara tacka vädergudarna för.

Åt Peter Frank fanns inget att göra, han var helt överlägsen, men om andra och tredje plats blev kampen väldigt jämn och inte förrän efter sista flygningen stod det klart att Jespersen från Norge hade slagit Tore med nitton poäng. Det är väldigt lite, när totalsumman är omkring 9000 p.

Junioren Mikael Gustavsson var helt överlägsen, han vann fyra av fem omgångar, dessutom lyckades han flyga sin Legionair på 36,1 sek i ett av hastighetsmomenten, Magnus Johansson flög också väldigt bra och tog en säker tredjeplats bland de sju betydligt äldre juniorerna, Magnus är ju bara 11 år. Facit av årets NM blev:

Hang: 1,3,6 Lagseger Junior 1,2.
Termik: 3,4,6 Lagseger Junior 1,3.

En bidragande orsak till dessa framgångar var helt säkert den fina sammanhållning och den hjälpsamhet som rådde bland deltagarna och supporters.

Skrivet av Lasse Strannegård som var lagledare.

SM

F3B-N SM i regn och Sol.

Arrangören F.K. Gamen hade det besvärligt med vädergudarna när SM för radioseglarna hölls på Lövstadfältet den 6-7 september. De 34 tävlande fick uppleva en lördag med höstens dittills tråkigaste väder och en söndag med utmärkt flygväder. Tre försök att klara av första omgångens hastighetsdel gjordes, men varje gång satte dimman och regnet stopp för tävlandet på lördagen.

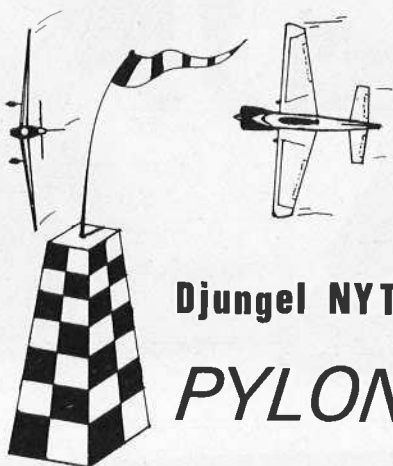
Tävlingen blev genom lördagens bortfall minskad från fem till tre omgångar. Dessa genomfördes på söndagen i ett utmärkt och ganska jämnt väder som gav de tävlande relativt lika förutsättningar. Bengt Johansson, Ludvika, stod som segrare när sammanräkningen var klar. Han flög säkert och hade i ett hastighetsmoment noteringen 30,9 sek, vilket lär vara den hittills bästa tiden som nåtts i Sverige.

Av juniorerna blev Mikael Gustavsson den som tog juniortiteln. Hans resultat räckte också totalt till en tredjeplacering.

Lagsegern togs av SRFK genom trion L. Jönsson, S. Gustavsson och M. Gustavsson. Dessa tre flög jämnt och bra och var överlägsna segrare i lagtävlingen som glädjande nog hade fem deltagande lag. På tävlingsmodellsidan verkar utvecklingen gå mot mindre och snabbare modeller. Flamingo var rikligt representerad och är i händerna på en vältränad flygare en utmärkt tävlingsmodell vilket gavs bevis på.

Gunnar Kalén

Djungel NYTT om *PYLON*

INTERNATIONELL PYLONTÄVLING

Från Tjeckoslovakien damp det ner lite Pylon nyheter. Dom har kört en stor tävling då och då i klass F3D. Med många deltagare från länderna runt omkring.

Nästa år tycker man tydligen att det är dags att köra en internationell tävling. För första gången finns den med i FAI kalendern.

Pylon i Tjeckoslovakien är en stor sport. Tidigare tävlingar har dragit över 100 deltagare. Då flögs det en annan klass också. (QM eller Club 20).

Nästa års tävling kommer att hållas i Melnik, ca 3 mil från Prag där floderna Vltava och Elbe möts. Tidpunkten är satt till den 5-7/6 och det kommer att bli en 2-dagars tävling.

Start av vinnarmodellen i F3D. Byggd och flugen av Milos Malina från Prag. Finaltiden var 1,46.

Från finalen. Segraren Milos Malina, medhjälparen Zdenek Malina och modellen LOTUS 80. En ny MVVS 6.5 används.

MODELA sponsar det hela. Det är dom som gör det mesta i modellväg i CSSR. Från enkla byggsatser till motorer, MVVS.

Förläggningen är arrangerad i en stugby 2 km från flygfältet. På lördagskvällen blir det party i slotts-puben i Melnik.

Är det någon som är intresserad av tävlingen, så kan ni få information från

Zdenek Malina

MODELA

Holeckova 9

150 00 Prague 5

CSSR (Tjeckoslovakien)

Zdenek skriver på engelska, ibland dålig sådan.

Bilderna är från tävlingen i år om jag fattat det rätt.

Lars-G

En välanvänd LOTUS 80 av Ing. Havluj. Motor MVVS 6.5/R. Med en 210x180 propeller gör den 19000 v.p.m. på marken.

STOR FINAL FÖR QM-PYLON 1980

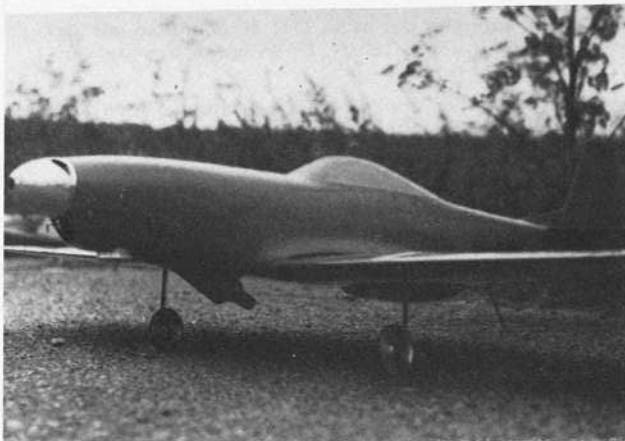
Lördagen den 6 september innebar den stora finalen för QM-pylonsäsongen. Tävlingen avgjordes på Bulltofta i Malmö med RFK Kometer, Lomma som arrangör.

Lördagen bjöd på mycket bra väder, Solen visade sin bästa sida för de 15 pylonflygare som kommit för att göra upp om de tre titlar som stod på spel. I första hand skulle SM-titeln utdelas, efter detta skulle de fyra bästa skåningarna från SM-tävlingen flyga en final om ett skånskt mästerskap. Vidare skulle segraren i Svenska SEMO-Cupen koras.

Svenska SEMO-Cupen är en för året ny tävling, till vilken SEMO-Hobby i Malmö, skänkt ett mycket fint vandringspris. Tävlingen kördes över fem tävlingar, av vilka man räknar de fyra bästa. Seger i en deltävling ger 20 poäng, tvåan får 16 poäng, trean 13 poäng osv. Inför sista tävlingen ledde Bo Magnussons, Motala på 46 poäng, före Leif Karlsson Stockholm på 42 poäng och Pär Nilsson, Klippan på 38 poäng.

Den svaga vinden gjorde att heat-tiderna blev mycket bra. Leif Karlsson satte ett nytt rekord med tiden 1 min 38 sek på den tio varven. Man har under året kunnat konstatera att toppen inom QM-pylon blivit mycket bredare. Även de som börjat tävla under de senare åren har klarat sig mycket fint. Man borde i det här sammanhanget nämna Bo Magnusson, Motala som i år gör sin andra QM-Pylon säsong. Han har under detta året gjort mycket fina tävlingar, och hade inför sista tävlingen ledningen i Svenska SEMO-Cupen.

SM-tävlingen kördes över 23 heat, fördelade på sex omgångar. De fyra omgångar var avverkade gjordes ett uppehåll för lunch. Man kunde nu kon-

Planet med nytt Sverigerekord, 1,38,2. Leif Carlssons Mustang.
Foto: Anders Boström

Per Nilsson med sin snabba SK 50.
Foto: Anders Boström

Tommy K med mek under flygningen.
Foto: Anders Boström

Bosse M med hustru/mek. innan start.
Foto: Anders Boström

Leif C efter nytt rekord
Foto: Anders Boström

statera att där fanns två stycken, som hittills var obesegrade på 16 poäng, nämligen, Leif Karlsson, Stockholm och Lars-Ove Andersson, Klippan. Därefter kom Bo Magnusson, Motala, 14 poäng och Nils Hollman, Stockholm med 12 poäng.

I nästa omgång skulle Leif Karlsson och Lars-Ove Andersson mötas, vilket borde bädda för en härlig fight. I detta heatet där dessa två skulle mötas ingick också Bob Magnusson, Halmstad och Boris Dahl, Motala. Boris tillhör de nya i gamet och har under året börjat att flyga riktigt bra. Heatet började mycket jämt mellan Leif, Lars-Ove och Boris. Men efter två varv flög Lars-Ove innanför en pylon och fick därmed flyga ett extra varv. I besvikelsen över detta flög han nu på topp och hade efter 7 varv varvat även Leif var obefintlig. Under åttonde varvet flyger så Leif också innanför en pylon och då är Lars-Ove plötsligt i ledningen och i sin iver över detta flyger han i sista svängen innanför en pylon och blir därmed diskvalificerad och poänglös i heatet. Segrare blir Leif, som håller sig utanför pylonerna och sedan kom Boris Dahl och Bob Magnusson.

Under femte omgången tappade Bo Magnusson ytterligare en poäng mot Nils Hollman. Inför sista omgången ledde så Leif Karlsson på 20 poäng före Bo Magnusson på 17 och Lars-Ove Andersson och Nils Hollman på vardera 16 poäng.

I tävlingens sista heat skulle Leif Karlsson möta Bo Magnusson, Börje Ragnarsson och Claes-Åke Bodén. I detta heat räckte det med att Leif blev trea för att ta hem SM-segern, och det borde han klara lätt. I kampen om att komma före Bo Magnusson och därmed kunna gå obesegrad igenom tävlingen flög Leif mycket rutinerat innanför pylonerna två gånger och blev därmed diskvalificerad och poänglös i heatet. Detta gjorde nu att Bo Magnusson tog SM-titeln på 21 poäng.

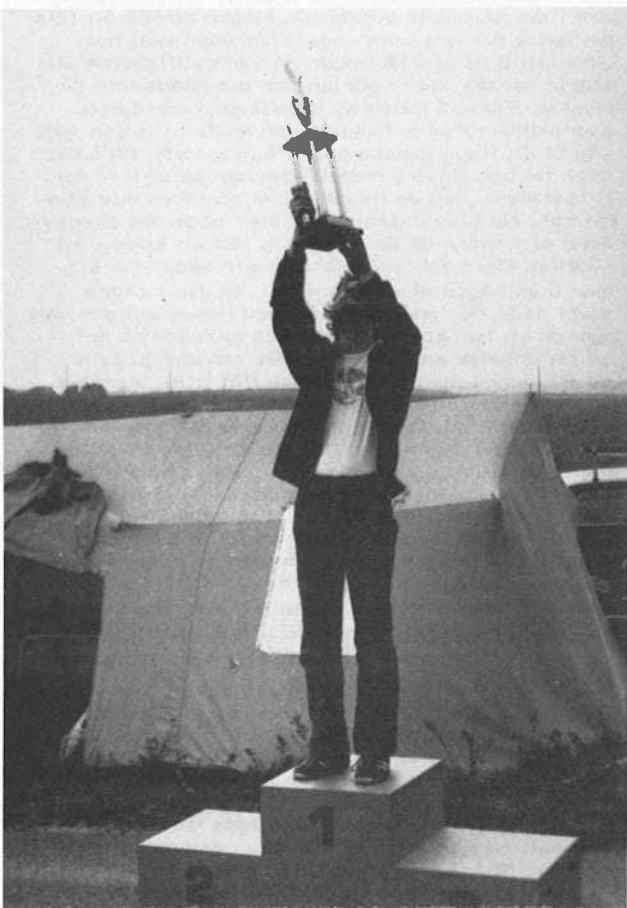
Direkt efter denna tävling kördes finalen i Skåne Open, där de fyra bästa skåningarna från SM-tävlingen fanns på startlinjen: således, Esbjörn Strömquist, Tord Hylander, Pär Nilsson och Lars-Ove Anderson. Heatet blev ganska samlat där Lars-Ove dock drog det längsta sträcket före Esbjörn, Tord och Pär.

SM och SMO-Cup vinnaren, Bosse Magnusson
poserar med sitt plan, Little Toni.
Foto: Anders Boström

SM. 1:a - Bosse 2:a - Leffe och 3:a - Nisse.
Foto: Anders Boström

Bosse M höjer SMO-Cupen mot himlen,
Foto: Anders Boström

Skånske Mästaren Lars-Ove A, 2:an Thord H och
3:an Esbjörn S.
Foto: Anders Boström

SMO-Cup och SM vinnaren Bosse Magnusson
bredvid Skånske Mästaren Lars-Ove Andersson.
Foto: Anders Boström

När detta heat var avslutat var det tid för det traditionella "rövarheatet", där de fyra, som haft de bästa heattiderna från huvudtävlingen får ställa upp. På startlinjen fanns Bo Magnusson, Nils Holman, Tord Hylander och Lars-Ove Andersson. Detta heat blev en riktigt hård kamp. Som vanligt är i dessa "rövarheat", skiftade ledningen ständigt och under sista varvet var det Bo och Lars-Ove som kämpade om segern och cirka 10 meter där efter låg Tord och Nils och kämpade om tredjeplatsen. Ordningen över mållinjen blev att Bo slog Lars-Ove med en knapp meter och Tord slog Nils med samma knappa marginal.

När det nu var färdigflugget för QM-pylon säsongen, kunde man konstatera att årets komett inom QM-Pylon var Bo Magnusson, som med hjälp av sin frus mekanikerinsats, gjort en stor prestation genom att slå alla de gamla rävarna på fingrarna.

Förutom SM-titeln lade Bo även beslag på segern i Svenska SMO-Cupen, vilket bevisar en jämn tävlingssäsong för honom. Det vore roligt om det kom fler nybörjare som gjorde liksom Bo, tränade, tävlade och vann.

FRIFLYG

FACKREDAKTION

Per Qvarnström	Skarpskyttev. 4C,	222 42 Lund
	Tel 046-148856	
Leif Eriksson	Box 2060	871 02 Härnösand
	Tel 0611-16500 arb	
Gunnar Holm	Hannebergsg. 23	171 47 Solna
c/o Weber	Tel 08-833416	
Bo Jansson	Spånehusv. 57-59	214 39 Malmö
	Tel. 040-78056	
Lars-G Olofsson	Box 8044	421 08 V. Frölunda
	Tel. 031-493055	

EM

EM i friflyg

Eutopamästerskapen i friflyg hölls i år i Jugoslavien. Flygfältet tugjordes av en gräsbevuxen plåt nära den gamla staden Moslar i Hercegovina. Arealen var nästan ofattbart stor eller vad sägs om en fotbollsplan på 4 gånger 12 kilometer! Det svenska laget anlände till Moslar på lite olika sätt, några med charterflyg och andra med buss och bil. Deltagarantalet var större än någonsin tidigare och detta måste nog betraktas som det första "riktiga" EM då även de östeuropeiska nationerna deltog. Dessutom var förutsättningarna för en sportslig tävling mycket stora tack vare det fina fältet och det utmärkta vädret. Vädret var det normala för årstiden, med typisk svag vind och ordentlig värme. Som tur var så var ofta solen lätt besljöjd med moln, så det blev lite svalare.. Annars kunde man verkligen tala om kontinentalväder och det var synd att dom hemma som inte vill inse att det finns någonting som heter så, inte fanns på plats för att se på faktum. Före tävlingen fick de flesta någon dag på sig för trimning och träning och det var nog välbehövligt för allihopa. Logi och mat hade ordnats på ett studenthotell i Moslar, ett ganska så tråkigt och sjabbigt ställe, och transporter till fältet ordnades med bussar.

På kvällen före tävlingen hölls den officiella invigningen ute på fältet, där man hade satt upp deltagarländernas flaggor och ordnat med en scen och talarstol. En del korta tal hölls och några prominenta personer presenterades. Det enda misslyckandet var att högtalaranläggningen hördes mycket dåligt, men det gjorde inte så mycket då språket ändå är obegripligt. Allting verkade laddat för en bra tävling dagen efter och den skulle hållas i bokstavsordning med A först och därefter B och C.

På första tävlingsdagen var vädret varmt med sol och i det närmaste vindstilla. Någon termik att tala om fanns det inte utan endast områden med flyt. Som alltid på stortävlingar så var ovilligheten att starta ganska stor i början och det hände inte så mycket. Först i luften av svenskarna var Gösta som skulle försöka hänga på en modell i luften som såg ut att ligga ganska bra. På något sätt blev det dock fel och Göstas modell kom ner ganska så fort tillsammans med de flesta andra som försökte samma sak. Nu blev osäkerheten stor både hos svenskarna och andra då det visat sig lätt att komma fel i luften. Både Per och Håkan satte sedan varsin max utan någon direkt marginal. Sedan i andra start hade Per maximal otur med linkorsningar som gjorde att han kom i tidsnöd och missade på det sättet ungefär en halv minut och det var ju synd då Pers modeller brukar flyga fint i lätt termik. Håkans start blev lite för knapp och ett försök att vifta upp varmluft misslyckades då det nog var lite för tidigt på dagen. Istället stördes nog modellen något på slutet och den kom ner 9 sekunder för kort till max. Gösta maxade och nu var alla svenskar borta från en ev fly-off. Från och med tredje starten ökade termikaktiviteten och det blev mera starttillfällen att välja på. Resten av dagen missade svenskarna inget mer utom Gösta 18 s i sista start. Den svenska taktiken fungerade minst lika bra som för något annat lag och en delad 6:e plats endast 64 s efter vinnande Jugoslavien är väl klart godkänd.

De bästa modellerna hade i vanlig ordning östeuropeerna, speciellt då ryssarna. Dessa är helt anpassade för vädret här nere och flyger oerhört lätt och luftigt. Modellerna ser ut ungefär som tidigare och skillnaden mot tidigare är nog mest i material och byggteknik. Våra egna modeller flyger nog helt ok men alldeles för tungt och okänsligt. Nu blev fly-offen mycket liten, endast fyra man, de små marginalerna hade sållat kraftigt. Vädret ändrades lite grann under dagen då det började "blåsa" lite och åt olika håll. Vid tidpunkten för fly-offen hängde nästan regnet i luften, svag vind och alldeles grått. Att klara 4 minuter skulle knappast gå och det gjorde det inte heller. Den

F1C

F1C - PTPP

Rapport från F1C kommiten.

Jag önskar förstås all en god fortsättning på det nya året speciellt alla Power intresserade.

Jag skall informera lite om vad som hänt på sista tiden.

I nr 5-80 skissade vi upp kärnan i grova drag, och visade några bilder på prototypmodellen, byggd av Lars-G Olofsson. Det är ingen hemlighet att just den konstruktionen blev förebild för kommitens arbete. Den fyller de krav man kan ställa på en "Nybörjarhäck", och flyger bra dessutom.

På sista mötet i december gick vi igenom detaljarbetet och beslöt att bygga var sin modell, som skall vara klar till Uppsalas majtävling. Vi 5 i kommiten flyger alltså enhetsmodell i F1C då.

Slutliga layouten på "Power to the people" blir nästan identisk med den som fanns i MFN 1-78 sid 4. Ändrad fenlayout och balksystem är dom enda skillnaderna.

Skall en modell vara byggbar för nybörjare, så finns det inte mycket att ändra på.

Trapetspetsar, flera fenor, stor spännvidd och lång momentarm är inget för en nybörjarmodell.

Men motorn då? Jo vi flyger med Fuji 15 och Fox 15, två lämpliga motorer som är prisbilliga och ger hyfsad effekt. Fox kostar ca 225:- och Fujin under 200:-. Detta skall jämföras med Cox 15 som kommer att kosta 450-500:- när den kommer ut igen och Rossin, när den kommer, troligtvis runt 600:-

Det är en viss skillnad!

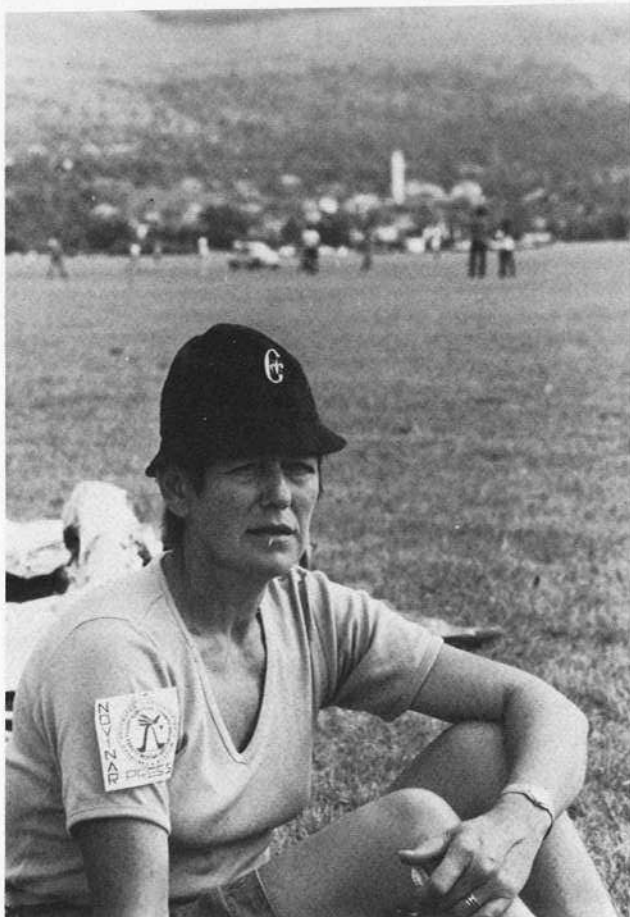
Ritning och bygg-trimanvisning tar vi ställning till längre fram under senvintern.

Så var det dom mekaniska detaljerna, motorerna har vi köpt hos Frezus-hobby (Fox och Fox motorfäste) och Valter Johansson (Fuji). Seelig Timer har Hans Lindholm lovat att tillhandahålla, men beställ i god tid, så att Hasse kan beställa dom i klump. Bränsletanken och några små detaljer har undertecknad tillverkat för kommiten. För den som vill ha dessa färdiga har jag lovat att försöka hjälpa till.

Så nu skall vi sätta igång och bygga PTPP, flyga och lära känna den tills majtävlingen.

Vi återkommer, tills dess, ha det så bra.

Ulf Carlsson

MFN:s utsände fotograf, Birgitta Holm som står bakom samtliga bilder i EM reportaget utom detta där Per Holm hållit i kameran.

Busslasten - 2, Bosse Hallgren och Svein Larsen saknas. "Peppe" höll i kameran.

taktiskt bästa starten gjorde jugoslaven Leskosek som startade mitt inne bland publiken, det enda stället där det kunde bli någon extra varmluft från marken. En klart rättvis seger och mycket populär på hemmaplan. Två kom norrmannen Svein Larsen, mycket starkt gjort speciellt som han var ensam utan lagstöd.

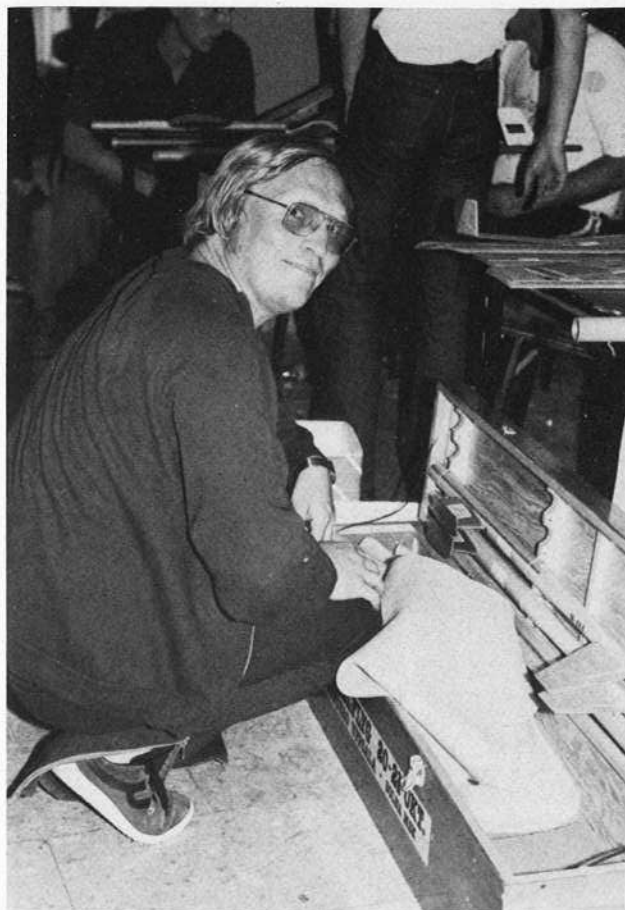
Håkan hamnade på 7:e plats, 9 sek kort och det är mycket bra i en debut under helt nya och svåra förhållanden, Per på 16:e och Gösta på 39:e plats. F1A tävlingen var mycket bra och lärorik och oerhört spännande och sevärd. Hellre svåra förhållanden så att det blir små flyoffar än en typisk termiktävling med en jätteflyoff där en massa trista termikgrisar ändå är chanslösa i kvällsluften. Nu var det dags för bussresan tillbaka till förläggningen. Dagen efter var det dags för Wakefield eller F1B.

Moslars borgmästare håller invigningstalet.

Invigningen med lagen bakom namnplappar. OBS. Dom längst bak i kön har problem med rättningen. En blandning av nationerna förekommer där.

Bengt-Olof packar upp.

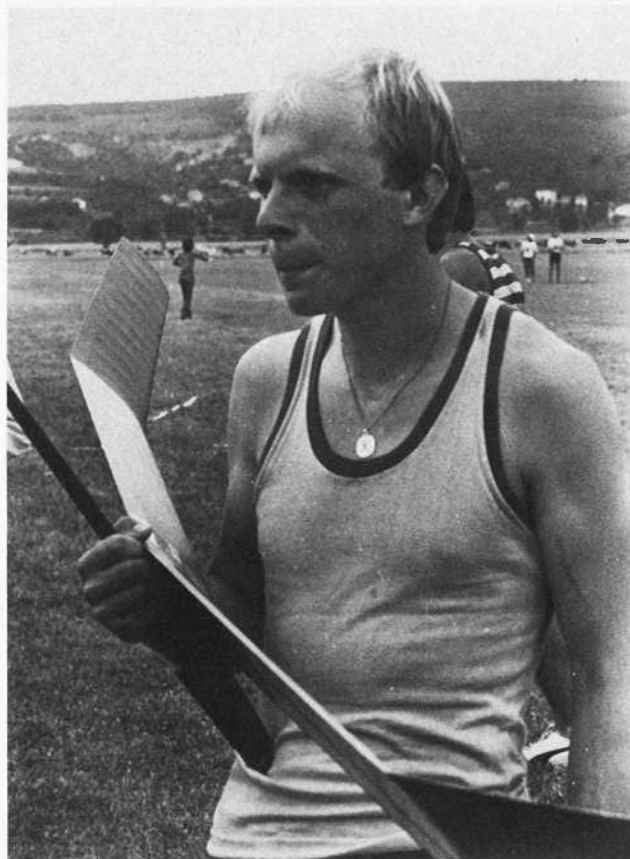
Invägning. Trångt och varmt.

Per W ser bekymrad ut inför invägningen.

Roman Golubowski från Polen kom 3:a i F1A.

En koncentrerad Håkan Nilsson.
Foto: Gösta Nilsson

Till höger fyran i F1A, Dandu Petrescu från Rumänien.

2:a i F1A, Svein Larsen med medhjälpare Einar Tosterud.

Per och Bosse väntar på att någon annan svensk skall flyga färdigt.

Norski-Svenskt taktiksnack mellan Svein Larsen, Bror Eimar och Gösta Nilsson.

Sveriges lag i F1A som slutade 6:a. Fr.v Per Qvarnström, Håkan Nilsson och Gösta Franzén.

EM vinnare i F1A, Branko Leskosek från Jugoslavien.

Depån under A2-dagen. F.v Håkan Nilsson, Gösta Franzén, Björn Söderström, Ulf Carlsson, Ingela Danielsson, Fredrik Hallgren och Julie Åkesson. Foto: Gösta Nilsson.

Tolken t.h i samtal med en från trakten.

På Wakefieldmorgonen var vädret grått och faktiskt regnade det lite lätt. I svenska laget var stämningen bra efter trimningen. I första starten missade Per då modellen inte kom speciellt högt i stigit. Bror och Bengt-Olov maxade. De flesta deltagarna med bra modeller maxade och det är ju normalt i gråväder. Så här fortsatte tävlingen några starter och sedan upphörde regnet och förhållandena blev klart svårare. Luften stod still och det hände inte så mycket. Det blev klart svårare att flyga max. Det gällde att komma jättehögt och ha ett öppet glid. Ett sådant trim brukar man inte flyga med i Sverige precis. Bror hade stora svårigheter och maxade hela tiden med mycket liten marginal. Pers modell flög bra men hade hela tiden dåliga höjder och missade några sekunder här och där. Detta var ju Pers debut i landslaget och den gick mycket bra, med konkurrenskraftiga grejor blir han livsfarlig. Bengt-Olof flög mycket bra trots små träningsmöjligheter på hemmaplan. Den svenska taktiken fungerade bra utom på en punkt och det var laddningarna som tog lång tid. Det beror nog mest på att vi har så olika utrustning att ladda och dra upp med. Ryssarna t.ex. som slog bredvid svenskarna har samma grejor, när en av dom har sprängt är nästa omedelbart klar att dra upp och hinner på detta sätt med i den termik som var tänkt. Det svenska laget hamnade på 5:e plats endast 47 s efter 1:an Frankrike, mycket bra. Fly-offen blev inte så stor i Wakefield heller, vädret hade sållat mycket hårt. Glädjande nog hade Bengt-Olov klarat sig dit. Vädret var perfekt med stora flyt och vindstilla. I andra starten föll Bengt-Olov ur då modellen som var lite övertrimmad började ställa. Tråkigt då luften och starten var perfekt. I stället vann Alain Landeau som klarade 5 min. En populär kille som hållit på länge och är lika bra på F1C, och F1G.

Klassens standard har inte direkt höjts utan de flesta satsar på kompakta modeller som skall flyga lätt och öppet. Sedan skall starttillfället avgöra. En riktig utveckling, dom s.k. segermodellerna kommer dessvärre inte till fly-off, utan blir bara intressanta experiment på sin höjd. De bästa modellerna hade även i denna klass ryssarna som kom med ett ungt och oprövat lag. Samtliga flög med en variant av Samekist modell. Stiget är mycket

Per Willsäter himlar iväg.

rakt och snabbt i början med autostabbe. Sedan glider dom dessutom ut samliga andra modeller tack vare sina F1A profiler. I lagtävlingen misslyckades dom dock lite grann precis som i F1A, mest på nerver verkar det som. Annars var det här en mycket bra Wakefieldtävling som lämnar fina perspektiv på framtiden för svensk del.

Bengt-Olof Törnqvist laddar om med hjälp av Bo Jansson.

Bengt-Olof sätter ännu en max. T.V. Anders Persson och Björn Söderström.

Svenskar i matkö. F.v. Anders Persson, Gerald, Elis-Marie Franzén, Julle och Gösta.

Per Willsäter.

Bror väntar ut bra(?) väder.

Wakelaget: Per Willsäter, Bror Eimar och Bengt-Olof Frenqvist.
Foto: Gösta Nilsson

Bror Vevar. Kolla fältet.
Foto: Gösta Nilsson

Räddningen i hetten, badstället. Ivrigt använd av svenskartä.

Den tredje dagen skulle F1C flygas. Vädret var det varmaste av tävlingsdagarna. Det svenska laget bestod av rutinerade killar med mängder av landslagsuppdrag bakom sig. Tack vare att det inte fanns någon molnighet blev det bara luft uppåt och neråt och inga direkta mellanting. Att flyga vid exakt rätt tillfälle skulle bli mycket viktigt. Tävligen startade som ett stort nervkrig. Svenskarna skulle försöka flyga på andra modeller i bra luft och vänta på marken. Nu misslyckades detta vid åtskilliga starter för samtliga. Dessutom flyger de svenska modellerna helt fel i den typen av luft, alldeles för tungt och okänsligt. I F1C har vi helt enkelt tappat kontakten med europatoppen. Vad som är fel är svårt att säga, det får vi ta itu med på hemmaplan. Annars är standarden på toppen i den här klassen enormt imponerande. Man kan undra vad de får sin tid och sina resurser ifrån att bli så säkra och bra som många är. Den nya ryska laget flög samtliga med Verbitskys plåtmodeller. Våldigt eleganta och så med all teknik men kanske lite trista och opersonliga. Ryssarna sats-

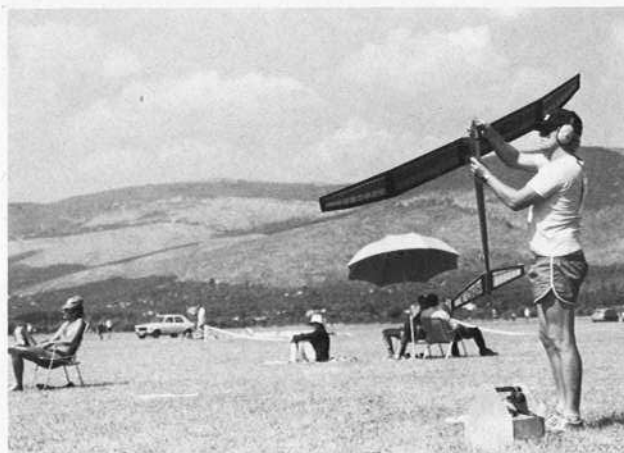
Andres Lepp skötte ryssarnas mylar och termik-indikator hela F1C dagen.
Foto: Gösta Nilsson

Gerald Boman chekar upp grejorna.

ade förstås på en lagseger efter missräkningarna i F1A, o F1B. Nu lyckades det inte då Ablamsky missade lite i sista starten. Trots allt är den mänskliga och gör misstag dom också. Det var roligt att studera tävlingen ur taktisk synpunkt. Samtliga östkillar flyger F1C precis som Wakefield med modeller som är gjorda för vädret och vid rätt tillfälle, t.ex. Cenek Patek som har sina gamla modeller kvar och den flyger oerhört bra utan att vara något tekniskt underverk.

Trots de taktiska svårigheterna blev det en stor fly-off. Hela 19 man. Nu hade förhållandena stabiliserats så att det inte var så markerat uppåt och neråt. 9 man klarade 4 min, de som inte klarade missade mest på dålig urtagning mellan stig och glid, någonting som tycks vara omöjligt att hålla ordning på en hel dag. Det tog en väldig tid att genomföra starten så man undrade hur det skulle gå att bli klar med F1C tävlingen innan mörkret. Nu bildades det börka moln så att alla nio klarade 5 min också i det fina flytet. 7 man klarade också 6 min tack vare att det blev fin termik under molnen som låg över startområdet. Nu kunde man inte flyga någon mer start tack vare

Gerald Boman klar för ännu en max.

Julle Åkesson ser ut att fundera över namnvalet.

mörkret och man beslöt att fortsätta med den 11 starten tidigt morgonen efter. Nikolai Nakorecui gjorde 5,33 med sin plåtmodell och blev EM segrare. En imponerande seger och äntligen litterysk utdelning då även Mozieski blev 3:e man. Det här var förmodligen den bästa F1C tävling som har hållits i världen någonsin. En kille man skulle kunna en seger är ungraren Andros Metzner, i år 4:e man, han flyger alltid perfekt och har fantastiska modeller.

På kvällen hölls det en prisutdelning ute på flygfältet i mörkret. Efter den blev det musik och dansuppvisning. Dessutom en fin flyguppvisning med segel och motorflyg. Nu skulle det ätas och drickas ungefär som på en zigenarfest ute på pusan och då började det regna! Först lätt och sedan värre och värre tills det öste ner. Alla fick kasta sig in i bussarna och åka tillbaka till förläggningen. Där fortsatte festen till långt in på natten, men det var synd om arrangörerna med regnet som förstörde utefesten.

Som tävling var det här en mycket lyckad historia, helt proffsig organiserat med perfekta tidtagare t.ex. Däremot så var den sociala sidan av saken betydligt värre, och ingen höjde väl maten och login till höjderna precis. Tävlingsresultaten var bra och rättvisa. För svensk del var det både upp och ner. I F1A och F1B har vi en godtagbar standard och är inte underlägsen någon nation, åtminstone taktiskt, men i F1C har det blivit fel och där är det lång väg kvar till toppen. Den här tävlingen kommer ingen som deltog eller var på plats att glömma.

Ulf Carlsson med Oldtimer, Nr 2.

NATT-TÄVLINGEN 1980

Världens största natt-tävling avhölls natten mellan den 14-15 juni. Arrangör som vanligt på ett utmärkt sätt, Skvaderns MFK med Bertil Nilsson i spetsen.

Årets upplaga blev också stor och fin på ett annat sätt. Bland 139 deltagande modeller flögs inte mindre än 50% av juniorer. Här har förbundet en fin bit av sin ungdomsverksamhet som på alla sätt bör stimuleras för att garantera SMFF:s framtid. Klubbar som Solna, Waxholm, Uppsala, Härnösand, Gamen, Flygarna, Skvadern och Norberg, m.fl. är verkligen att gratulera till sin förmåga att alltid presentera sig med massor av juniorer vid dessa tävlingar. Inom VLM har man t.o.m haft särskilda kurser för nybörjare och byggledare i friflyg, och det har gett resultat.

Årets tävling bjöd som vanligt på 0 meter/sek, men vädret var inte det allra bästa. Under alla de år jag deltagit i natt-tävlingen kan jag inte minnas samma förhållande. Över hela flygfältet förekom s.k inversion vilket gjorde att marken hindrad termiska uppvindar. Visst förekom de, men ytterst sporadisk i något håll. Orsaken är att det veckan före tävlingarna rått ett för årstiden ovanligt kallt väder vilket också kylt marken i allt för hög grad, med markdimma och inversion som följd. Många fick därför problem med blöta vingar och stabbar förorsakade flygproblem.

Men det glädjer ett gammalt modellflygarhjärta att se traditionen med natt-tävling håller i sig. Det har nu gått många år sedan jag tog initiativet till denna typ av tävlingar i Norrland. På den tiden hade tävlingarna besök också från Finland. Vi får väl se om inte det går att ordna till nästa års tävlingar. Än en gång Grattis till arrangörerna.

Så över till tävlingen

Klass A1 juniorer, yngre blev en tuff fjät som till sist avgjordes av Johan Sanerö med en fin sista flygning. Hans Bergström från Härnösand som i överlägsen stil lett tävlingen gjorde som de stora pojkarna. Trimmade snålt vilket straffade sig i det fuktiga vädret, men en flygning på endast 36sek. Krister Viklund från samma klubb kom trea med 5 jämna flygningar. Johan flög med en Asteorid som han köpt i England, men Johan rekommenderar ändå inte denna modell då byggsatsen är av dålig kvalite enligt Johan. Såväl Hans som Krister flög båda med Baltzar.

A1 juniorer, äldre

Äpplet faller inte långt från trädet Per Ola Eimar, Brollans pojk, från Solna segrade i denna klass med sin Cikada. Per Ola hade nog lite tur med den enda maxtiden 180 sek som han gjorde redan i första starten, f.ö den enda maxtiden i allt vad A1 hette denna natt. Bengt Persson Östersund flög till sig en andra plats med en egen konstruktion. Annika Hallgren, Gamen är värd ett särskilt kapitel - vilken tjej. Utan att blinka trycker hon ner nästan alla pojkar i skäften och bärgar hem en fin tredje plats med fina jämna flygningar. Den andra tjejen i denna klass Ann-Marie Ericsson, Härnösand, dotter åt KA, hade maximal otur med sin Cikada. I en av starterna sprang en snurrekroksfantast in i hennes lina.

I en annan start med fint flyt och en bra tid på gång sprang ytterligare en snurrekroksfantast med lina på modellens vinge med störtspiral som följd. Det är nu verkligen på tiden att dessa snurre flyttas på så att man inte skapar störningar på den s.k allmänna startplatsen med vanliga modellflygare. Fick själv en snurrelina in i min lina med en massa trassel som följd. Annika och Ann-Marie är mycket goda vänner men kämpar ändå mot varandra vid tävlingar. Synd då att de inte får göra det utan inblandningar av andra.

Mats Rosling tillhör numera den exklusiva skara som gjort 900 sek på Natttävlingen. Här jagar han modellen för att ta emot den vid fusningen.
Foto: Michael Borell

Agne och Thomas Hammar från Solna. Modellen kallas Bluebird.
Foto: Michael Borell

Bo Jansson i startförberedelser. Intresserad åskådare är K-A Eriksson.
Foto: Michael Borell

Rolf Sundin med ny supermodell i 77 cm klassen.
Foto: Michael Borell

A1 seniorer

Stig Lindell börjar bli en säker A1-flygare. I vintras vann hann samma klass och nu var det inget snack om saken. Med sin Baltzar visade han redan i inledningen var skåpet skulle stå. Visserligen höll han på att "klanta till det" i 3:e starten men det redde upp sig mot slutet. Baltzar - en modell från Modell Produkter, får nog sägas vara den framgångsrikaste A1:an i denna natt-tävling. Håkan Nilsson - ett stort Norrlandslöfte även i F1A, kämpade väl med en egen konstruktion och belade andra platsen. Anders Sund med sin Cikada flög dåligt i början, men mycket starkt mot slutet. Nu fick dock Anders dela första platsen med Leif Ericsson som efter 4 omgångar ledde klart med sin modifierade Baltzar. Han hade bara behövt göra 27 sek (gör han normalt som handkastare) för att vinna, men drog istället av vingen och gav upp..

F1A juniorer

Thomas Hammar, Solna var överlägsen segrare med Blue Bird-en konstruktion av hans far-Agne Hammar. Kanske en liten miss i 3-e perioden med endast 140 sek, men annars mycket bra fluget. Thomas är bara 15 år och har hållit på med modell-flyg sedan han var 10 men gillar modellflyg och F1A, säger han, så han har tiden framför sig. Thomas har vänligt ritat upp en skiss på sin modell. Du som har en dålig F1A, bygg den, den är bra. Anders Söderbäck också från Solna, heja Solna, flög jämnt och snyggt. Eller vad sägs om 3x154 sek i 3-5 perioden. Anders flög med Dragmaster en amerikansk konstruktion av Hutchinson.

Premiär i F1C gjorde Per Sjölund med en UNCLE REMUS + Super Tigre i nosen.
Foto: Michael Borell

Tommy Rehnström, Gamen visade att än lever Gamarna vad gäller F1A. Man har ju också en mångfald av landslagsmän i den klubben, så något borde komma ut av det. Nu jobbade Tommy ihop sekunder till en 3:e plats vilket var mycket bra.

Nämnas bör också Peter Björklund, Inte så mycket för sin 4:e plats som visst är mycket bra, men därför att han också kommer från Solna vilket visar bredden hos Solna unga F1A-flygare. Så där får det inte bara vara, upp och visa ni andra vad ni kan.

F1A seniorer

En klass som blir större och större och svårare och svårare att göra sig gällande i. Här snurras det till höger och till vänster, upp och ned. Nu är det inte så att den som snurrar längst vinner. I vart fall snurrade inte Mats Rosling längst, men kanske bäst, och på det enda stället där det fanns en gnutta termos. Full pott -900 sek blev också utdelningen på alla turerna. Det bör tilläggas att Mats är från Uppsala.

Bengt Persson, Östersund, med Pavel Dvoraks VM-vinnare från 1971.
Foto: Michael Borell

Bror Eimar, Solna får nog räknas som landets säkraste friflygare idag. Med lite ogynnsamt väder i 5 omgången blev han nu förpassad till andra plats –men en andraplats med mersmak i. Bror lämnar inget åt slumpen utan sköter sina modeller och sina starter på ett mycket fint sätt. Men så ger det också resultat.

Gunnar Holm –en kämpe av stora mått, ger allt för att hålla sig i toppen och där är han också för det mesta. Naturligtvis från Solna var annars? Gunnar Holm och Mikael Borell, Östersund delade nu på tredje platsen med samma tid. Håkan Nilsson med bara en sekund efter blev femma. Mikael och Håkan höll de norrländska färgerna uppe. Alla flög givetvis med egna konstruktioner som vi hoppas få se i Modellflygnytt. Det finns massor av fint material för denna tidning. Två mossiga kämpar i denna klass, Gösta Nilsson och K.A. Ericsson träffades åter efter många år med var sin modell. Båda gick ut hårt och lovade dyrt och heligt att i vart fall kämpa mot varandra. Nu hade Gösta otur i 4 perioden och det fick KA fördel av som segrade i den individuella uppgörelsen. Vi tar nya tag en annan gång lovade Gösta och det lovade Ka. Modellflygare blir visst aldrig för gamla. Något för er yngre att se fram emot.

F1B seniorer

Björn Söderström från den fantastiska Solna-klubben, hade lyckan med sig denna gång vilket han också behövde efter en liten miss i andra perioden. Björn flög som vanligt med en egen konstruktion. Leif Ericsson –kometen från norr hade en säker seger inom räckhåll, men gjorde bort sig i 5:e starten då han inte hade tid att vänta på soluppgången, kanske stressad av att hinna med och hjälpa klubbens juniorer och flyga i ytterligare 2 klasser. Bättre lycka en annan gång. Med endast 1 sekund och en andra plats slog han Bror Eimar som missat en aning redan i första starten. Både Leif och Bror flög med Brors Tiilka, som efter provbyggen i Härnösands MSK och provtävling av juniorer i denna natt-tävling nu kommer att produceras som byggsats av Modell Produkter. Intresse för Tiilka finns både från England och USA. Sture Johansson även med Tiilka visade med sin 4:e plats att den modellen är mycket bra. Men visst är Sture också en duktig F1B-flygare.

F1B juniorer

Här segrade Tiilka med Olle Green vid spakarna –en ny "påläggskalv" från Härnösands MSK och en comingman från svenskt modellflyg. Utan darrning på manchetterna flög han överlägset till sig en första plats i det dimmiga natt-timmarna. Jan Johansson med Tiilka även han, fick på nöten men flög jämnt och bra utan lycka med maxtider. Mats Jansson, naturligtvis från Solna som Jan, blev 3:a och brorsan till Olle med Tiilka 4:a. En bra utveckling för den klassen är på gång.

Modellerna blir ordentligt fuktiga i dimman. Här är det Bror Eimar som torkar av stubben.
Foto: Michael Borell

F1C

Från Malmö kom den rödskäggige och glade Julle Åkesson från Fladdermusen. Utan pardon klämde han till med 900 sekunder. Det hjälpte inte att Anders Enström från Härnösand kämpade emot. Kanske har det varit möjligt om inte Anders klantat till det i 4:e perioden. Nu fick Anders vara glad att han höll undan för den urgamle Gunnar Ågren från Uppsala som är en hedersknyffel och alltid och ofta visar sig häruppe i det norra regionerna. Nu blir det ännu lättare Gunnar då vi fått bättre kvalmöjligheter också.

Handkastglidare

Mats Rosling en mästare även på små segelmodeller flög sina 5 max och belade en säker 1:a plats tätt följd av Håkan Polanik också från Uppsala.

77 cm juniorer

Per Green, Härnösand med en egen konstruktion var helt oslagbar och vann med 210 sek över närmaste tävlande. Tur för seniorerna att de inte tävlar i samma åldersindelning. Då hade ni fått på moppe.

Stephan Björklund, Solna gjorde ändå vad som var möjligt men det kommer fler tävlingar. Bjarne Wendle flög med Knarren till sig en tredje plats.

I seniorklassen, där jag tror man hade den trevligaste uppgörelsen under hela tävlingen, slog Rolf Sundin, Skvadern knock på de övriga redan i inledningen med en maxtid. Men så sysslar också Rolf med friidrott som tränare och vet att det i vissa grénar gäller att sätta in stöten redan i början. Leif Ericsson från Härnösand fick aldrig en chans att sticka upp, men ordnade ändå en andra plats före Bo Hallgren, Gamen som nästan alltid har problem med sitt rubber. Vad är det för dynga han använder? Kör med grönsåpa och glycerol. Det hjälper i fuktigt väder.

Ja så gick det på denna natt-tävling som för sig är ett stycke historia var gång den går av stapeln. Den har nu blivit ett måste för många modellflygare i vårt land och den kommer att fortleva. Garantin för detta är den aktivitet som redovisas inom VLM-distriktet och dess klubbar.

"Ljuset från norr"

Resultat

Linflyg NM 1980 i Åbo 23-23.8 1980

F2A Speed

1 Jari Valo, Finland	243 km/h
2 Vesa Matilainen, Finland	238
Lag: 1 Finland	

F2B Stunt

1 Lasse Aaltio, Finland	5624
2 Ove Andersson, Sverige	5581
3 Kai Karma, Finland	5316
4 Åke Nyström, Sverige	5232
5 Kari Järvinen, Finland	4940
6 Jan Björnby, Sverige	4559
7 Johan Rasmussen, Danmark	4262

Lag: 1 Finland 15,880 2.Sverige 15,372
3 Danmark 4,262

F2C Team Race

1 Böhlin/Bengtsar, Sverige	7,46,8
2 Gustavsson/Härne, Sverige	8,10,0
3 Pihkanen/Nordlund, Finland	8,49,3
4 Samuelson/Axillius, Sverige	4,12
5 Meder/Nore, Finland	5,01
6 Fagerström/Ekholm, Finland	--

F2D Combat

1 Jörgen Finn, Sverige
2 Per Stjärnesund, Sverige
3 Håkan Östman, Sverige
4 Pertti Salerma, Finland
5 Kerkko Kehrävu, Finland
6 Esa Koski, Finland

Lag: 1 Sverige 2 Finland

Laglävling

1 Sverige	41 p
2 Finland	31 p
3 Danmark	1 p

"Råkan Cup"

Stunt (ini)

1 Alf Eskilsson, Kungsbacka	3557
2 Erik Huss, Skara	3220
3 Ulf Seistam, AKMG	3151
4 Ingolf Jonsson, Kungsbacka	3103
5 Lars Roos, Trelleborg	2962
6 Conny Åqvist, Kungsbacka	2778
7 Karl-Erik Börjesson, Kungsbacka	2767

Semi

1 Claes Jansson, Kungsbacka	1326
2 Hans Öhlund AKMG	1287
3 Gunnar Karlsson, Skara	1275
4 Stefan Ohlsson, Uddevalla	1042
5 Erling Linné, AKM	911
6 Ulf Ponner, Uddevalla	841
7 Thomas Hermansson, Uddevalla	841
8 Tommy Öhlund, AKMG	750

Domare: R Laake, Vänersborg
L-Å Andersson, AKMG

Världsmästerskap i Linköping 1980

F2A Speed

1 P Constanti, Fra	274,809
2 P Fontana, Ita	265,878
3 G Ricci, Ita	264,317
4 D Enfroy, Fra	263,543
5 S Szegedi, Ung	261,437
6 W Maslenskin, Sov	261,248
7 R Spahr, USA	260,492
8 A Rachwal, Pol	257,879
9 L P Sarrete, Spa	257,695
10 C Lieber, USA	257,326
57 Göran Fällgren, Swe	---

F2B Stunt

1 L McDonald, USA	5802
2 Bob Hunt, USA	5767
3 W Werwage USA	5657
4 L Compostella, Ita	5625
5 T Hara, Jap	5588
6 Y Suemoto, Jap	5557
7 S Cech, Tjeck	5394
8 Z Xiangdong, Kina	5362
9 M Lavalette, Fra	5320
10 W Paul, USA	5208
17 Ove Andersson, Sverige	2578
53 Åke Nyström, Sverige	2097
58 Alf Eskilsson, Sverige	2052

F3F Nordiskt Mästerskap 1980

1 J Carlsson, Sverige	5745,1
2 B Krogh, Danmark	5739,1
3 J Knudsen, Sverige	5676,7
4 D Frank, Danmark	5624,7
5 R B Rettedal, Norge	5569,6
6 A Rätzén, Sverige	5539,1
7 K Untrisser, Danmark	5329,6
8 E Håland, Norge	5326,7
9 O Stensbøl, Norge	4973,0

Junior:

1 P Blomdahl, Sverige	5962,4
2 H Hvidtfeil, Danmark	5570,1
3 F Kristoffersen, Norge	5014,2
4 M Johansson, Sverige	4655,6

Lag

1 Sverige	16960,9
2 Danmark	16693,4
3 Norge	15869,3

Senior F3B

1 P Frank, DK	9310
2 T Jespersen, N	8971
3 T Gustavsson, S	8952
4 M Lindh, S	8429
5 T Øgrey, N	8281
6 B Johansson, S	7974
7 N Hassing, DK	7943
8 Å Westgaardsrønnen	7593
9 L Petersen, DK	7251
10 A Marthinen, SF	5414

Junior

1 M Gustavsson, S	9123
2 J Sangill, DK	8389
3 M Johansson, S	7987
4 J Valkeinen, SF	7748
5 G Westad, N	7458
6 P Virtanen, SF	6352
7 J Mogensen	2006

Lag

1 Sverige	25355
2 Norge	24845
3 Danmark	24504

Finland stilte ikke lag

"Helmerus memorial" 1980,10,05

Arrangör: E 140 MFK Linköping

F1A (53 anmälda)

1 Lasse Larsson, AKMG	900+240+217
2 Mats Rosling, Uppsala, FK, MS	900+240+216
3 Gunnar Holm, Solna MSK	900+240+216
4 Anders Persson, AKM, MFS	900+197
5 Fredrik Hallgren, FK Gamen	900+148
6 Berndt Skarin, MFK Linköping	900+86
7 Håkan Broberg, Borlänge MSK	894
8 Håkan Nilsson, Östersunds MFK	892
9 Bengt Pettersson, MFK Linköping	879
10 Per Johansson, MFK Linköping	862
11 Mikael Holmbom, MFK Skvadern	856
12 Olle Sandahl, MSK Mysingen	838
13 Björn Ehn, Axvalla FFT	830
14 Peter Bergljung, FK Gamen	827
15 Gösta Nilsson, Östersunds MFK	807
16 Bo Jansson, MFK Linköping	798
17 Nils-Olov Gustavsson, Axvalla FFT	789
18 Tommy Rehnström, FK Gamen	773
19 Peter Björklund, Solna MSK	772
20 Inge Sundstedt, Borlänge MSK	765
21 Henrik Nedlich, Solna MSK	765
22 Agne Hammar, Solna MSK	763
23 Holger Sundberg, Uppsala FK, MS	755
24 Eddy Astfeldt, Eskilstuna FK, MFS	748
25 Thomas Hammar, Solna MSK	732
26 Gösta Franzén, Uppsala FK, MS	728
27 Tomas Ekendahl, Eskilstuna FK, MFS	721
28 Jan Franzén, Uppsala FK, MS	698
29 Bo Hallgren, FK Gamen	662
30 Börje Jonsson, FK Gamen	659
31 Vivianne Weber, Solna MSK	648
32 Bror Eimar, Solna MSK	638
33 Roland Frid, Eskilstuna FK, MFS	634
34 Stephan Björklund, Solna MSK	634
35 Lars-G Olofsson, AKMG	613
36 Ulf Carlsson, AKMG	607
37 Hans Lindholm, Västerås FK, MFS	591
38 Christer Lindblad, Eskilstuna FK, Jun	584
39 Åke Fernstedt, Uppsala FK, MS	552
40 Dag Forsén, FK Gamen	522
41 Jan Pettersson, MFK Linköping	521
42 Lars-G Björklund, Solna MSK	436
43 Jan Backman, Eskilstuna FK	419
44 Lars-G Lindblad, Eskilstuna FK	397
45 Jan Johansson, Solna MSK	245
46 Thomas Weber, Solna MSK	224

Deltagande klubbar

B 256	Solna MSK
B 260	MSK Mysingen
C 92	Uppsala FK, MFS
D 16	Eskilstuna FK, MFS
E 21	FK Gamen
E 140	MFK Linköping
M 10	AKM, MFS
O 24	AKMG
R 153	Axvalla FFT
U 44	Västerås FK, MFS
W 64	Borlänge MSK
Y 58	MFK Skvadern
Z 52	Östersunds MFK

(13 st)

Vänersborgspokalen

F2B

1 Åke Nyström	3728
2 Ove Andersson,	3683
3 Johan Rasmussen	3325
4 Erik Huss	3192
5 Jan Björnby	3155
6 Carsten Thorhauge	3068
7 Ingolf Jonsson	3026
8 Johannes Thorhauge	2982
9 Leif Mortensen	2959
10 Lars Holmbo	2853
11 Mikael Olsson	2846
12 Staffan Ekström	2805
13 Conny Åqvist,	2800
14 Karl-Erik Börjesson	2675
15 John Amniböll	2603
16 Ulf Seistam	2532

Semistunt

1 Gunnar Karlsson	1253
2 Jan Bernisson	1080
3 Raimo Barck	1020
4 Jan Ovesen	895
5 Ingemar Larsson	706

ÖRFK:s segeltävling

A-klass

1 Ove Westin, ÖRFK	2133
2 Sigge Burland, ÖRFK	2011
3 Rickard Lidblom, MFK Flygarna	1779
4 Berndt Söderblom, ÖRFK	1610
5 Lars Pekkala, ÖRFK	1472
6 P-G Ylvinger, Backe-MFK	1285
7 Göran Westerfors, Härnösand	1149
8 Arvid Holmbom, Skvadern	1060
9 Jan Levander, ÖRFK	1005
10 Bengt Nordin, Härnösand	877

B-klass

1 Lennart Nilsson, Boden	1988
2 K-A Eriksson, Härnösand	1222
3 Olof Nesterud, Härnösand	956
4 Mikael Holmbom, Skvadern	947

SOLSTAPOKALEN

Combat F2D

1 Håkan Östman, VMF
2 Jörgen Finn, VMF
3 Per Stjärnesund, VFK
4 Ingemar Larsson, VMFK
5 Erik Huss, SLFKk
6 Björn Regnström, VMFK
7 Leif Göransson, VMF
8 Dan Jonsson, VMFK
9 B-Å Fällgren, OMFK
10 Mats Göransson, VMF
11 Mikael Olsson, SLFK
12 Pavel Fröberg, VMF
13 Mats Franzén, KMFK
14 Mikael Brorsson, VMF
15 Jan Erik Johansson, VMF
16 Anders Petersson, KMFK

LILLA SM 1980

A1 jun 59 anm.

1 Göran Svensson, Solna	434
2 Jonas Fridh, Eskilstuna	403
3 Per Gustavsson, Uppsala	333
4 Krister Lindblad, Eskilstuna	330
5 Per-Ola Eimar, Solna	324
6 Tobias Fridh, Eskilstuna	298
7 Johan Sanerö, Uppsala	295
8 Andreas Hellström, Solna	247
9 Sören Nilsson, Eskilstuna	246
10 Thomas Hammar, Solna	209
11 Konsta Lyhnakis, Solna	197
12 Karl Anders Gerstel, Gladiator	161
13 Patrik Jarleman, Solna	160
14 Mats Bagge, Gamen	159
15 Tommy Johansson, Metromerna	143
16 Fredrik Svensson, Västerås	108
17 Kåre Jansson, Djursholm	97
18 Thomas Weber, Solna	93
19 Henrik Nedlich, Solna	79
20 Tomas Dahlström, Nimbus	65
21 Roland Bohman, Solna	58
22 Peter Nement, Eskilstuna	54
23 Björne Wendle, Uppsala	47
24 Tomas Karlsson, Nimbus	39
25 Stefan Römberg, Eskilstuna	38
26 Christer Söderbäck, Solna	34
27 Jan Franzén, Uppsala	30
28 Jyrki Laine, Eskilstuna	27
29 Jan Karlsson, Eskilstuna	26
30 Per Johansson, Djursholm	23
31 Peter Björklund, Solna	14
32 Stephan Björklund, Solna	10

A1 sen 20 anm

1 Roland Fridh, Eskilstuna	445
2 Agne Hammar, Solna	431
3 Åke Fernstedt, Uppsala	369
4 Gunnar Holm, Solna	365
5 Håkan Nilsson, Österund	322
6 Lars-G Lindblad, Eskilstuna	274
7 Peter Wanngård, Solna	230
8 Eva Alm, Solna	210
9 Gösta Nilsson, Östersund	182
10 Rolf Svensson, Västerås	139
11 Johan Bagge, Gamen	48
12 Göran Fällgren, Oxelösund	45
13 Mikael Grage, Nimbus	3

B1 jun och sen 9 anm

1 Bror Eimar, Solna	509
2 Tomas Dahlström, Nimbus	419
3 Lars Lindén, Nimbus	357
4 Peter Wanngård, Solna	150
5 Carl-Göran Sundstedt, Uppsala	22

FIG 6 anm

1 Mats Rosling, Uppsala	344
2 Johan Luthman, Gladiatorerna	153
3 Bror Eimar, Solna	109

C1 jun 3 anm

1 Peter Bergljung, Gamen	274
2 Fredrik Hallgren, Gamen	247
3 Johan Edström, Uppsala	97

C1 sen 9 anm

1 Lennarth Larsson, Solna	524
2 Gerald Bohman, Solna	436
3 Lars Karlsson, Gamen	357
4 Mikael Borell, Östersund	252
5 Hans Lindholm, Västerås	134
6 Håkan Nilsson, Östersund	47
7 Eddy Astfeldt, Eskilstuna	34

SVERIGES MODELLFLYGFÖRBUND

SMFF bildades 1957 och har klubbar, klubbmedlemmar och enskilda personer som medlemmar. SMFF är genom Kungl. Svenska Aeroklubben med i FAI, Federation Aeronautique Internationale.

FÖRBUNDSEXPEDITIONEN

Sandbergsgatan 4, Postadress Box 10022,
600 10 NORRKÖPING 10.
Telefon 011/132110. Postgiro 518165-6
Öppettider: Måndag – Fredag 08 – 14
Exp.föreståndare Ann Wahlberg,
Värmaregatan 9, 60362 Norrköping.
Telefon 011/ 141666

FÖRBUNDSSTYRELSE ORDFÖRANDE

Sune Persson
Box 165 731 01 Köping
Telefon 0221/10687 arb. 0221/14020

VICE ORDFÖRANDE

Sven-Olov Linden
Hovstavägen 15 703 63 Örebro
Telefon 019/182179

SEKRETERARE

Bertil Nilsson
Enbacken 4, 85241 Sundsvall
Telefon 060/120117

KASSÖR

Kjell Hamberg
Krönängsvägen 7, 862 00 Kvissleby
Telefon 060/560290 arb 060/157580

LEDAMÖTER

Arvid Holmbom
Novisvägen 3, 860 10 Matfors
Telefon 060/211 80

Bo Bring
Fridhem, 440 01 Stenkullen
Telefon 0302/22032 arb 031/131813
SUPPLEANT

GRENCHEF FRIFLYG

Bo Jansson, Spånehusvägen 57-59
214 39 Malmö. Tel. 040/78056.

GRENCHEF LINFLYG

Ingemar Larsson
Kastanjevägen 23
462 00 Vänersborg. Tel. 0521/11210
GRENCHEF RADIOFLYG
Hanns Flyckt

Dalskogs gård, 561 00 Huskvarna
Telefon 036/13 38 06

UTBILDNINGSLEDARE

Carl-Göran Sundstedt
Vindhögsgatan 32, 752 27 Uppsala
Telefon 018/10 81 57

HKG Jun 13 ann

1 Tomas Eklund, Oxelösund	145
2 Tomas Karlsson, Nimbus	113
3 Karl Anders Gerstel, Gladiatorerna	100
4 Jens Fredin, Oxelösund	84
5 Jörgen Svensson, Oxelösund	76
6 Janne Johansson, Solna	67
7 Fredrik Svensson, Västerås	45
8 Lars Lindén, Nimbus	38
9 Anders Karlsson, Oxelösund	29

HKG sen 18 ann

1 Mats Rosling, Uppsala	300
2 Jörgen Andersson, N. Uppland	263
3 Börje Eriksson, N. Uppland	257
4 Bengt-Åke Fällgren, Oxelösund	172
5 Anders Ferner, Solna	166
6 Peter Meurling, Gladiatorerna	165
7 Johan Luthman, Gladiatorerna	127
8 Rolf Svensson, Västerås	105
9 Eddy Astfeldt, Eskilstuna	104
10 Lars Flodin, Gladiatorerna	93
11 Mikael Grage, Nimbus	61
12 Gösta Nilsson, Östersund	59

LAG

1 Solna I	1469
(G Bohman, L Larsson, B Eimar)	
2 Eskilstuna	1122
(L-G Lindblad, R Fridh, J Fridh jun)	
3 Solna II	1095
(P Wanngård, A Hammar, G Svensson jun)	
4 Uppsala (J Sannerö J, Å Fernstedt, 997	
P Gustavsson J)	
5 Gamen I	876
(P Bergljung, J, F Hallgren J, L Karlsson)	
6 Nimbus	779
(T Dahlström J, L Lindén J, M Grage)	
7 Östersund	738
(M Borell, G Nilsson, H Nilsson)	
8 Solna III	626
(P-O Eimar J, T Hammar J, T Weber J)	
9 Gamen II	207
(M Bagge J, J Bagge)	
10 Djursholm	120
(K Jansson J, P Jonasson J, S Dahlström J)	

Solna och Uppsala tackar alla funktionärer och tävlande för fin genomförd tävling. Vädret var hårt och vintern infann sig naturligtvis denna dag.

Sport Pop LEN 21.9.80

1 Jan Eklöv, Linköpingsesk.	1333 p
2 Mats Lundberg, Linköpings esk.	1327
3 Christer Svensson, MFK Spinn	1091
4 Colin Fairall, AKMG Göteborg	1066
5 Magnus Hellsten, Stenungsund	1050
6 Ove Fredriksson, MFK Spinn	971
7 Lennart Jonsson, LEN	929
8 Jan Möller, LEN	639
9 Raymond Nilsson, LEN	137

AKM:s Hösttävling 19 oktober 1980 F 10 Ängelholm

A1 jun 12 ann

1 Klas Ljunggren, Fladdermusen	237
2 Johan Nilsson, Fladdermusen	222
3 Torbjörn Graham, Fladdermusen	205
4 Stefan Gustavsson, Fladdermusen	160
5 Mårten Jönsson, Limhamn	150
6 Thomas Fiedler Fladdermusen	106
7 Thomas Nordberg Limhamn	75
8 Jesper Åkesson, Fladdermusen	28
9 Martin Hägerdahl, Fladdermusen	23
10 Mats Carlqvist, Limhamn	2

A1 sen 3 ann

1 Martti Bogdanoff, Limhamn	213
2 Lars Andersson, Limhamn	205
3 Eva Alm, Solna	156

B1 1 ann

1 Sven Stedt, Höganäs	54
-----------------------	----

F1A jun 12 ann

1 Ingemar Johansson, Fladdermusen	342
2 Jan Nilsson, Bromölla	155
3 Fredrik Hallgren, Gamen	71
4 Annet Ljung, Gamen	61
5 Tommy Rehnström, Gamen	43
6 Martin Hägerdahl, Fladdermusen	29

F1A sen 12 ann

1 Per Qvarnström, Fladdermusen	535
2 John Petersson, AKM	320
3 Alve Hansson, Limhamn	295
4 Jan Andersson, AKM	160
5 Per Digrell, Solna	50

F1B 15 ann

1 Anders Håkansson, AKM	599
2 Sture Johansson, Solna	446
3 Knut Andersson, AKM	404
4 Martti Bogdanoff, Limhamn	280
5 Tore Nilsson, Bromölla	217

6 Bengt Blomberg, Gamen	180
7 Gunnar Siedt, Höganäs	155
8 Jan Johansson, Solna	106
9 Inger Johansson, Solna	40
10 Lena Johansson, Solna	34
11 Per Willsäler Gamen	2

F1C 8 ann

1 Lars Åhman, Gamen	355
2 Lars Karlsson, Gamen	154
3 Jan-Olle Åkesson, Fladdermusen	129
4 Anders Persson, AKM	121
5 Dag Forsen, Gamen	55

Lagtävling

1 AKM Knut Andersson 404, Anders Håkan	
--	--

Lagtävling

1 AKM	1323
(K Andersson, A Håkansson, A Persson)	
2 Fladdermusen	1006
(P Qvarnström, I Johansson, J-O Åkesson)	
3 Gamen	606
(F Hallgren, B Blomberg, L Åhman)	

Väder: vind från sydväst 10-12 m/sk.
molnigt, något regn +8°C.

Slutställning i Svenska SEMO-Cupen.

1 Bo Magnusson, Motala MFK	66
2 Leif Carlsson, SRFK	58
3 Nils Hollman, SRFK	47
4 Börje Ragnarsson, Växjö RC-klubb	46
5 Pär Nilsson, RFK Gripen	43
6 Thord Hylander, RFK Kometen	35
7 Stig Danielsson, Struten	33
8 Anders Wahlström, RFK Gripen	28
9 Ingvar Larsson, Ulvandrarna	27
10 Boris Dahl, Motala MFK	24
11 Tommy Christiansson, RFK Gripen	23
12 Lars-Ove Andersson, RFK Gripen	23
13 Boris Persson, Hökklubben	16
14 Hans Larsson, SRFK	15
15 Anders Torsén, SRFK	15
16 Bob Magnusson, Hökklubben	14
17 Per Eriksson, RFK K	13
18 Clas-Åke Bodén, RFK Gripen	11
18 Rune Svenningsson, Jönköpings RC-k.	11
20 Esbjörn Strömquist, RFK Gripen	10
21 Hans Petersson, SRFK	9
22 Lars Bengtsson, SRFK	2
22 Anders Boström, RFK Kometen	2
22 Ulf Mårtensson, Malmö Radiosällskap	2

ÄNTLIGEN

Är den ute. Detta efterlängtnade nummer av Mfn. Mycket av det som skulle varit med i 6:an och 1:an har inte kommit med. Av den enkla anledning att det finns färdigt material till en lika stor tidning till. Så det har blivit att plocka lite av varje till detta nummer och sätta igång med nästapå direkten. 2:an kommer alltså ut bara några veckor efter denna tidning. Sedan hoppas jag att det skall flyta bättre.

Lars.G.

MODELLFLYGNYTT

SVERIGES MODELLFLYGFÖRBUND

Box 10022

600 10 Norrköping

Ansvarig utgivare: Lars-G Olofsson

Tryck: Elanders Boktryckeri AB, Kungsbacka

L 023 1715

ANDERSSON EVERT
BCKVÄGEN 22
295 00 BROMÖLLA

